Лист Основне школе „Свети Сава“ Београд

Маштарије

година II * број 3 * фебруар 2017. године

Сајам књига

Представа и прикази

Рекреативна настава и екскурзија

Приредба за прваке
1. септембар 2016.

Школски лист *Маштарије*
Основна школа „Свети Сава” Београд

Драги читаоци,

Пред вама је трећи број школског листа *Маштарије* у коме представљамо рад школе. Овај број је посвећен активностима из септембра и октобра 2016. Тема броја је путовање, па вас водимо на екскурзију и рекреативну наставу кроз литерарне и ликовне радове ученика.

Ту су и сталне рубрике: *Дешавања*, *Звездани детектив* и *Ученици – стваралоци.* Посебно изненађење је рубрика *Представа и прикази.*

Остале рубрике су посвећене одређеним актуелним темама.

Читајте и уживајте!

Редакција

Главни уредник
Слађана Галушка

Редакција
Маја Анђелковић Шегуљев
Данијела Ардолић
Гордана Бакић
Миља Кривокућа
Ивана Грковић
Наташа Станић
Јулија Даниловић
Ивана Смиљковић Чевизовић

Сарадници
Анастасија Пухало II_1
Сава Крнетић II_5
Љубица Тороман II_5
Љубица Сератлић II_5
Мила Аранђеловић III_1
Софија Јовановић III_1
Софија Копривица IV_1
Мила Тодорић IV_1
Милица Влашкалић IV_5
Александра Мосуровић VI_1
Андреа Плазинић VIII_2
Ива Гвозденовић VIII_2

Лектор
Ивана Марковић

Технички уредник
Слађана Галушка

В. д. директора
Др Наташа Станић

Адреса редакције
ОШ „Свети Сава”
Београд, Николаја Краснова 8

Садржај

Дешавања
4 Дешавања у школи у септембру и октобру 2016.

Радост Европе
8. Извештаји ученика четвртог разреда о дешавањима током манифестације *Радост Европе*

Екскурзија
12 Дневничке белешке ученика осмог разреда

Дневник са Златибора
16 Дневничке белешке ученика трећег разреда са рекреативне наставе на Златибору

Поздрав са Гоча
21 Литерарни и ликовни радови ученика другог разреда у вези са рекреативном наставом на Гочу

Сајам књига
30 Ученици наше школе на Сајму књига
Интервју са Синишом Матијевићем
Час на Сајму

Звездани детектив
33 Сајам и физика

Ученици стваралоци
34 Ликовни радови ученика
35 Дневник са летњег распуста

Школска библиотека
36 Шта се дешава у школској библиотеци

Прикази
38 Прикази и илустрације позоришне представе *Ушећерена Пепељуга*

Дешавања

Пријем ђака првака

На почетку школске 2016/2017. године уписано је 138 првака. Свечани пријем за њих организовован је у четвртак 1. септембра 2016. у 18 часова у нашој школи.

У препуном школском дворишту, посебно украшеном за ту прилику, изведена је пригодна приредба за нове ђаке, њихове родитеље и учитеље. Интерактивни програм у ком су наступали ученици млађих разреда донео је игру, плес, песвање, глуму, рецитовање.

Гледаоци су били одушевљени првим школски даном, озбиљним и раздраганим.

Овај свечани чин посебно су увеличали својим присуством представници Општине Врачар и дугогодишњи пријатељи из Банке Сосиете Женерал Србија који су припремили поклоне нашим ђацима првацима.

Овако охрабрени прваци, распоређени у пет одељења, упознали су се са својим учитељима: Миливојем Лукићем, Иваном Грковић, Снежаном Бали, Јеленом Маринковић и Наталијом Крстић.

Ивана Грковић, насатавник

Излет на Калемегдан

Ученици II_5 су 28. септембра 2016. са наставницом Весном Зец ишли на излет на Калемегдан. Најинтересантније доживљаје су представили кроз саставе и цртеже.

Излет

Данас сам провела диван дан са другаримана Калемегдану.

Калемегдан се налази на Ушћу реке Саве у Дунав. То је сада парк, а некада је био тврђава. Обишли смо Римски бунар, који је дубок шездесет метара. Гађали смо луком и стрелом, а ја сам погодила у центар мете. После тога смо се возили возићем и певали песму „С оне стране дуге". Возић нас је одвезао до Дино парка. Вожња возом је била једна забавна авантура. У Дино парку смо видели разне диносаурусе. На Калемегдану се налази и споменик Победник, кога је направио Иван Мештровић.

Било ми је лепо, али би било још забавније да смо ишли у зоолошки врт и забавни парк.

Дуња Крстић II_5

Излет

Данас сам са разредом и учитељицом била на Калемегдану, највећем београдском парку. Вожња тролејбусом је била пријатна.

Пролазећи Кнез Михаиловом улицом видели смо људе како шетају и уживају, а на крају улице – Библиотеку града Београда.

На Калемегдану нас је сачекао тата Љубице Сератлић који нам је све време причао о његовој историји и знаменитостима. Обишли смо споменике, Римски бунар и музеј у коме смо видели витешку одећу, оклопе, мачеве и секире. Гађали смо луком и стрелом. Возили смо се возићем до Дино парка „Јура авантура" који се налази испред Стамбол капије. Тамо има 35 реплика диносауруса. Најзанимљивији су били они покретни рептили који испуштају звуке, а ја сам се пела на оне гумене. Фотографисали смо се више пута.

Са много лепих утисака вратили смо се у школу.

Јована Дрчелић II_5

Изложба

Ученици II_4 и IV_4 и њихове учитељице посетили су Историјски музеј Србије 15. септембра 2016.

Закорачили смо у магију. Холограми, игра светла, звучне инсталације 3Д анимације, глас Михаила Пупина који одзвања холовима музеја – све веома забавно и уверљиво. Захваљујући технологији имали смо прилику да звуком и сликом закорачимо у Пупинов свет.

Окренули смо странице огромне књиге и испред нас се појавио Пупин који говори делове из аутобиографског дела „Од пашњака до научењака". У једном тренутку смо слушали глас његове мајке која га испраћа на пут у Америку, а у следећем стајали на импровизованом броду „Вестфалија" којим је Пупин отишао у Њујорк.

Звони телефон на музејском зиду, јављамо се и наше речи се, готово магично, исписују на зиду. Листали смо старе књиге, упознали се са Пупиновим проналасцима, његовим доброчинствима, са љуљашке смо посматрали свемирски немир, седели смо у скамијама и упијали детаље из живота овог великог научника.

Ова јединствена изложба је одличан показатељ како коришћење нових технологија доприноси популаризацији науке и културе, нарочито код деце.

У засебном простору музеја обишли смо изложбу посвећену Светом Сави. Видели смо копије фресака и икона са његовим ликом, легенде о његовом животу и раду, фотографије задужбина и интерактивне мапе његових путовања. Импресионирало нас је оригинално жезло које је Свети Сава за свог живота носио у рукама, а које је донето из манастира Милешева.

Изложба нам је приближила световни и духовни пут Светог Саве и осветлила значај који је имао и који има и данас.

Светлана Ленаси, наставник
Драгана Томанић, наставник

Тесла – чиста енергија

Ученици трећег и четвртог разреда наше школе учествовали су у програму „Тесла – чиста енергија" и кроз предавања, игру и експерименте упознали живот, дело и значај Николе Тесле. Ученици IV_5 су написали кратки извештај о томе.

Тесла – чиста енергија

У уторак, 20. септембра 2016. наше одељење је ишло у Дечији културни центар на предавање о Николи Тесли. Сарадници из Центра за промоцију науке су нам причали о његовом животу и изумима. Сазнали смо да је волео да храни голубове, чита по целу ноћ, броји кораке. Чули смо и причу о рату струја, тј. о сукобу Тесле и Едисона у вези са једносмерном и наизменичном струјом.

Показали су нам трансформатор и како он ради, а онда смо и ми пробали да направимо струју. Учествовали смо у експерименту у коме смо производили мале вештачке муње стављањем металне шипке на Теслин трансформатор.

Било је и занимљивих радионица: слагали смо слагалице од стиропора, спајали делове трансформатора, цртали на даљину и без гледања у папир и слагали картице са деловима Теслиних мисли. Били смо у једној соби са љубичастим шљаштећим светлом, папирима, воштаним бојицама и шаблонима за цртање. Свако је цртао и бојио свог Николу Теслу воштаним бојама које су светлеле. Посебно нам се свидело када смо доцртавали делове његовог лица на белој табли.

Догађају су присуствовали и новинари Телевизије Студио Б. Питали су нас шта смо научили о Тесли и шта је он изумео и ми смо одговорили.

Предавање и радионице су били забавни и корисни, јер смо много тога научили о Николи Тесли.

Ученици IV_5

Дечија недеља у библиотеци

Поводом обележавања Дечије недеље 2016. године, чија је тема „Нећу да бригам, хоћу да се играм", Дечије одељење Библиотеке града Београда „Растко" на Врачару организовало је радионице за основце. У њима су учествовали и ученици три одељења четвртог разреда наше школе. О активностима су ученици писали извештаје, а једна девојчица је илустровала песму која јој се свидела.

Калиграфија

Наше одељење IV_5 је у понедељак, 3. октобра 2016. посетило библиотеку где је одржано предавање и радионица о калиграфији. То је вештина лепог писања. Обично се пише пером и тушем, а може и зарезаном трском и природним мастилом.

Госпођа Милена Ракић нам је држала предавање и показала своје радове, неке на папиру, а неке на интернету. Били смо одушевљени азбуком која је цела исписана украсним словима. Било је и занимљивости попут снимака маце која четкицом исписује слова. Упознали смо се са калиграфским алатима направљеним од трске, дрвета и метала, а посебно је било интересантно што смо могли да их држимо у руци.

Показала нам је неке стилове калиграфског писања, а ми смо имали задатак да испишемо своје име и презиме пером и тушем, лепим рукописом, ћирилицом и латиницом. Сви смо користили пера и мастило и потписали смо се на једном папиру, а онда смо бојицама писали и украшавали почетна слова свог имена или презимена.

Радионица је било забавна и поучна и сви смо били задивљени старом вештином лепог писања.

Миа Сворцан и Марија Кузмановић IV_5

Час у библиотеци

Са књижевницом Снежаном Класовић смо провели један час у Библиотеци „Растко". Она је започела час причом о свом детињству. Ишла је у школу коју ми сада похађамо и за њу је то остала најбоља школа, па смо онда разговарали о Светом Сави по коме школа носи име. Кад је била мала волела је да чита и иде у библиотеку и тако је једном упознала и Иву Андрића.

Причали смо о књигама које ми читамо, а она нас је саветовала да ако нешто не разумемо, прочитамо више пута. Рекла је да треба да читамо књиге да бисмо богатили речник и да је свака књига добра на свој начин, а да је најлепши поклон управо књига. Важно је и да је намењена нашем узрасту и да треба да пишемо о томе што читамо.

На крају нам је говорила како је настала њена нова, још необјављена, књига „Прича о Милени", чија главна јунакиња, девојчица Милена, много воли да чита.

Час је био занимљив, ауторка је дивно причала и сви смо је пажљиво слушали. Чекамо да у књижаре дође „Прича о Милени" и да уживамо у читању.

Јана Бајовић, Андреј Самарџић, Петра Грујичић и Магдалена Јовановић IV_2

Дружење са песницима

Моје одељење је данас, 6. октобра 2016. године, посетило Библиотеку „Петар Кочић“. Тамо смо упознали уредницу Љиљану Симић и песника Божидара Пешева. Седели смо у читаоници за одрасле. Љиљана Симић нам је представила часопис „Даница за младе“ и читала неколико песама, као на пример „Здравица Новаку Ђоковићу“ коју је написао Благоје Рогач.

Божидар Пешев је читао своје песме, мени су се свиделе „Заклетва књизи“, „Бонтон“ у којој је све обрнуто од правог бонтона и „Чича Глиша“ у којој миш изгризе шешир Чича Глиши. Онда је читао загонетке, а ми смо одгонетали и знали смо све одговоре. Посебно је весело било кад је говорио афоризме, неки су били у вези са школом и они су најбољи. Сви смо се смејали, јер смо у тим ситуацијама препознавали себе.

После смо постављали питања песнику и причали о томе како се постаје песник. Учитељица је рекла да и ми имамо песнике у одељењу, па је Дуња рецитовала песму коју су написали Павле и Огњен, моја два другара, а Нина Жунић своје две песме: „Рођенданска песма за моју баку“ и „Мати“.

Дивно смо се провели у библиотеци.

Мила Перовић IV$_4$

Нина Жунић IV$_4$

Радост Европе

Гала концертом „Свечани сусрет деце Европе", 5. октобра 2016. године званично је завршен 47. Међународни фестивал „Радост Европе". То је највећа и најстарија међународна манифестација дечијег стваралаштва у Србији, установљена 1969. године поводом Светског дана детета.

Деца из деветнаест земаља су кроз разноврсни сценски наступ, игру и плес представила културно наслеђе својих држава. Србију је представљао Балетски студио Дечјег културног центра Београд, уз подршку Спортског клуба „Ритам" Милене Рељин.

Тема овогодишњег сусрета била је „Тесла - чиста енергија" у част јубилеја 160 година од рођења Николе Тесле, са намером да се код најмлађих популарише дело чувеног научника и допринос који је дао свету науке.

Наша школа је већ годинама укључена у ову манифестацију као школа домаћин деци из једне државе учеснице. Координатор активности је учитељица Горица Ивановић, а ове године њој се придружила и учитељица Гордана Бакић. Домаћини су били ученици IV_5 и V_2 који су угостили су петнаесторо деце из Јерменије.

Гости из Јерменије, деца из Плесног ансамбла „Аракс" и четири пратиоца, стигли су 1. октобра у Београд и за њих је уприличен дочек у зборници школе.

Уз представнике школе ту су били и преводиоци из Дечијег културног центар Београда који су током трајања манифестације помагали гостима и домаћинима у споразумевању. После освежења наши ђаци и њихови родитељи преузели су другаре и одвели их кућама да се одморе. За госте и домаћине је поподне истог дана организована посета Храму Светог Саве.

У недељу, 2. октобра сви учесници су се скупили на Тргу републике и прошетали у карневалској поворци дуж Кнез Михаилове улице до Калемегдана. Тамо је пуштено 47 голубова и свечано отворена манифестација.

У понедељак, 3. октобра учесници манифестације су били гости председника Републике Србије у Палати Србије, а затим су се дружили у Дечијем културном центру уз музику и плес.

У среду је организован концерт „Сусрет пријатељства", коме су присуствовали ученици IV_5 и V_2. Тада су се групе из седам земаља представиле публици разноврсним програмима.

После концерта гости из Јерменије су у нашој школу приредили кратки концерт за ученике првог и другог разреда. Поздравио их је директор школе Дејан Станковић, а публици се затим обратила директорка школе при којој је плесни клуб, чији чланови представљају Јерменију, и захвалила на гостопримству. Након програма гости су обишли школу, деца су отишла на ручак у школску трпезарију, а наставници су се дружили у школској библиотеци и размењивали искуства из школског живота.

У Сава центру је 5. октобра одржан „Свечани сусрет деце Европе", гала концерт на коме су се представили сви учесници ефектним наступима. Наредног дана, 6. октобра, испред наше школе, домаћини су испратили госте на пут у Јерменију. Деца и наставници су разменили бројеве мобилних телефона, имејл адресе, адресе на скајпу и виберу и договорили се да наставе дружење.

О дешавањима током шест дана дружења ученици IV_5 су писали извештаје.

Гордана Бакић, наставник
Слађана Галушка, библиотекар

Радост Европе

Од 1. до 6. октобра 2016. одржана је 47. манифестација деце Европе „Радост Европе". Ове године сам био посебно радостан, јер сам угостио два дечака из Јерменије. То су два брата, Георг који има 12 година и Павле који има 7 година. Првог дана, када су стигли, ишли смо у ресторан „Форест". Тамо је била моја породица и другарица моје сестре која нам је помогла да се споразумемо, јер зна руски језик. Поред ресторана је био парк и ту смо их научили како се играју шуге и жмурке. После смо ишли кући да би се они одморили. У почетку су се стидели, али већ после првог дана, осећали су се као код своје куће.

Наредних дана смо имали мало проблема у разговору, али, као и друга деца, нашли смо свој дечији језик. У недељу смо ишли на Калемегдан, где су деца певала песму о Николи Тесли, а затим смо обишли зоолошки врт. Наредног дана смо ишли Палату Србије на пријем. После тога је била журка у Дечијем културном центру Београда, а сутрадан је тамо је одржан концерт „Сусрети пријатељства", на коме су моји гости били извођачи.

Сваки слободни тренутак смо користили за игру и шетњу са другарима да би што више упознали Београд.

На завршној приредби су учествовала деца из много европских држава, али и из Кине. Сви смо позвани да се и следеће године придружимо и поделимо радост са још већим бројем деце. Цело одељење је заједно испратило госте 6. октобра. Било нам је тешко да се растанемо, али сам знао да њима недостаје дом.

Било ми је драго што сам на овакав начин учествовао у манифестацији „Радост Европе" и волео бих да поново учествујем.

Константин Баловић IV$_5$

Радост Европе

Ове године је у Београду по 47. пут одржана манифестација „Радост Европе". Тема је био јубилеј 160 година од рођења Николе Тесле. Плесна група Дечијег културног центра Београда, у којој и ја играм, представљала је Србију. Већ четири године идем у балетски студио ДКЦБ и ово је био први пут да учествујем у некој већој манифестацији.

У недељу, 2. октобра, одржан је карневал. Деца из свих земаља учесница су направила поворку од Трга републике до Калемегдана. Сви смо носили мајице са натписом „Радост Европе". На Калемегдану је група деце из Србије отпевала песму посвећену Николи Тесли, а онда су организатори пустили 47 голубова у небо. После тога смо отишли у Београдски зоо врт.

Следећег дана смо били у Палати Србије на пријему. Председник Републике Србије и његова супруга су нас поздравили. Деца из Србије, Молдавије и Немачке и гости са другог континента, из Кине, одиграли су по једну игру из својих држава. Имала сам трему и била сам нервозна, али мислим да смо сви лепо играли. После тога смо ишли на журку у Дечији културни центар, а тамо је у уторак одржан концерт „Сусрети пријатељства".

У среду, 4. октобра, било је свечано вече у Сава центру и концерт „Радост Европе". Почео је у 18 сати, али смо ми дошли око подне. Пробе су дуго трајале, али је било занимљиво гледати наступе других земаља. Сви су били насмејани и трудили се да добро изведу тачку. Било је много људи, а за мене је то био први пут да наступам пред толиком публиком. Мислила сам да ћу заборавити кораке, јер сам била нервозна. Ипак, свима се допао наш наступ и добили смо велики аплауз. Успешно смо представили Србију.

Било је лепо и забавно током сва четири дана. Надам се да ћу имати прилику да поново учествујем у оваквом догађају на коме се могу стећи другари из других земаља.

Милица Влашкалић IV$_5$

Концерт

У уторак, 4. октобра, ученици IV и V разреда наше школе и деца из више београдских школа била су на концерту у оквиру манифестације „Радост Европе".

Прво су наступали представници Норвешке, а затим и Белорусије, Јерменије, Данске, Кипра, Словеније и Србије.

Кроз игру и песму представљене су виле, лутке које оживљавају и призора из Теслиног живота. Са посебним аплаузом смо дочекали наше госте из Јерменије који су задивили присутне веселом игром и необичном народном ношњом. Били смо поносни на Софију, која је играла као да се ништа није догодило иако је повредила руку претходног дана.

Дечаци су били одушевљени наступом плавокосе девојчице из Норвешке. Интересантна је била и тачка деце са Кипра која су певала оперску арију.

Ово је био диван и узбудљив догађај.

Марија Кузмановић IV$_5$

Занимљивости о Русији

Поводом обележавања Дана европске културне баштине и у оквиру манифестације Дани Москве у Београду, у нашој школи су 7. октобра 2016. одржана два јавна часа на којима су чланови Руског дечијег културног клуба говорили о Русији и њеном богатом културном наслеђу.

У публици су били ученици седмог разреда, пет одељења четвртог разреда и њихове наставнице, одељење V_2, наставнице Биљана Марић Буловић, Марина Луковић и Наталија Лончар и библиотекарка Слађана Галушка. У свечаној сали је постављена изложба са паноима, сликама, цртежима и бројним предметима који су дочарали елементе свакодневног живота и традиције у Русији.

Уз помоћ Јулије Даниловић, руководиоца Руског дечијег културног клуба, деца су припремила занимљив програм. Читали су текстове у вези са географским и историјским чињеницама о Русији, Москви и културној престоници Санкт-Петербургу, као и у вези са занимљивостима из области науке и уметности. Посебан део програма био је посвећен обичајима и празницима. Причу је пратила презентација са бројним дивним фотографијама.

Након тога Јулија Даниловић је ученицима и наставницим представила предмете руског занатства и сувенире са изложбе и говорила о њиховом пореклу и начину употребе.

Публика је са интересовањем пратила програм и наградила аплаузом казивања учесника.

Часови су завршени позивом присутним ђацима да се укључе у рад Руског дечијег културног клуба и наставе са упознавањем руског језика и културе.

Јулија Даниловић,
Слађана Галушка

Екскурзија

Ученици осмог разреда су били на екскурзији од 8. до 10 октобра 2016. године. На часовима српског језика ђаци VIII_2 су писали о догађајима са путовања и увежбавали различите облике новинарског изражавања. Радове је наставница мр Маја Анђелковић Шегуљев поставила на свој блог Светлост у срцу.

Из тог прилога су за школски лист преузете стране из дневника две ученице.

Мој дневник

Субота, 8. октобар 2016.

У суботу ујутру мама ме је пробудила рано. Чим сам се сетила који је данас дан, искочила сам из кревета, брзо сам се спремила и излетела из куће. Са великом торбом на рамену и ранцем на леђима дошла сам на станицу. Прво сам се јавила разредној, а затим смо Марија Тошић и ја отишле да нађем места у бусу. Хтеле смо да будемо што даље од разредне и успеле смо да заузмемо места не баш далеко, али довољно добра.

Чувала сам седиште за другарицу Андреу Плазинић. Када је стигла, мало смо причале, а затим је бус кренуо. Док смо се возили, Андреа и ја смо слушале музику са мог телефона и јеле. После не толико дуге вожње стигли смо да манастира Благовештење. У манастиру је нека жена нешто причала. Наслонила сам се уза зид и гледала у плафон размишљајући о потпуно другим стварима. Никада нисам волела овакве обиласке. Не само да је досадно, него сам и атеиста. После манастира вратили смо се у бус и наставили пут.

Следећа дестинација била је „Шарганска осмица". Једва сам чекала. Јесте да сам већ раније била тамо, али ипак сам била узбуђена. После дуже вожње стали смо. Ушла сам у вагон са Андреом, Тошићком, Станојковићком, Ленком, Аном, Сашом, Зекићем и Милицом Милојевић из VIII_1. Докторка и водич седели су са нама и нисмо хтели да причамо пред њима и зато смо седели и гледали кроз прозор. Саша је после неког времена негде отишао. Затим је и мени било досадно, па сам одлучила да се прошетам. Видела сам Сашу како седи сам у празном купеу и села поред њега. После два минута сви су дошли и због гужве Саша и Зекић су сели у други купе. Смејали смо се и причали. Придружила нам се и Симона. На првој станици смо сви изашли и потрчали до тоалета. Нисам стигла на ред, јер је пауза била кратка. Сели смо у исти купе и наставили да причамо. На другој станици смо се сликали. Дошла је трећа станица која је била дужа и напокон сам могла да одем до тоалета. Тамо су биле неке Јапанке и Андреи и мени је било занимљиво да их слушамо. Дошле су и Милица и Ленка и ја сам урадила несто веома племенито - певала сам на јапанском. Андреа ме је, наравно, уђуткала. Онда смо се сликале. Најбоља слика је како седим на шинама. Поново смо се укрцали. Ленка је хтела још да фотографише па је одлучила све да нас слика како гледамо кроз прозор, заправо је сликала Андреу, Станојковићку и Тошићку. После смо Ленка, Андреа и ја певале. Дошао је Саша и рекао нам како нас неки Британац слуша у купеу поред и смеје се. Наравно, ми смо наставиле да певамо. Мрзело нас је да изађемо на следећој паузи, па смо остале. Долазили су неки дечаци и кревељили се на наш прозор. Нас је то нервирало, па смо викале на њих. Када је пауза прошла, дошла је разредна да нам јави ко је са ким у соби. У Дрвенграду смо гледали неки кратки филм Емира Кустурице који, по мом мишљењу, није имао смисла. Слободно време смо Андреа и ја искористиле да одемо негде изван Дрвенграда, гледамо прелет птица и сликамо се.

Одлазимо у хотел у Бајиној Башти и распакујемо се. Време је за вечеру. Трпезарија је била лепо уређена, сви су дошли у ципелама или патикама, а ја једина у чупавим, розе папучицама. Вечера и није била нешто укусна. У дискотеци смо били са децом из неке нишке школе. Сви су се лепо средили сем пар девојчица из VIII_2, укључујући и мене. Био је мрак и ужасно гласна музика. Наравно, пуштали су народњаке. Након дискотеке у нашој соби је била гужва, све док нисмо одлучили да хоћемо да спавамо, у један ујутру. Око два је Ана дошла у нашу собу и спавала на поду, јер су је у њеној соби малтретирали.

Недеља, 9. октобар 2016.

Разредна нас је пробудила у 7.30. Била сам много уморна, јер сам лоше спавала. Доручак није баш најбољи. Одлазимо код Тошићке, Андре и Ленке у собу и гледамо цртани филм „Барби" због ког каснимо на бус. Да ме разредна није звала, отишли би без нас. Обилазимо манастир Рача. Затим, на путу до Сирогојна, сви спавају. Прошетали смо се и чули нешто о овом етно-селу.

На Златибору идемо у 5 Де биоскоп, а потом једемо палачинке у центру. Следећа дестинација је ресторан „Врело" поред истоимене реке. Ходамо до њеног извора. Научили смо да је река Врело најмања река на свету. На повратку у хотел пролазимо поред вештачког језера Перућац на Дрини.

У хотелу шетамо од собе до собе. Александра из VIII_1 шминка Тошићку за дискотеку. Већина нас је гледала утакмицу, а ја сам причала са Мином Ашковић из VIII_3 о Хари Потеру. У нашу собу су дошле Ленка, Тошићка и Андреа. После дискотеке смо звале две девојчице из Ниша и мало ћаскале са њима. Када су отишле, Ленка је испричала причу за лаку ноћ. Следећа је била Тошићка, чије је причање изазвало смех, па ни она није могла да престане да се смеје. Било је четири ујутру када је напокон завршила, а нама се приспавало.

Због недостатка места Ленка и ја смо отишле у њену собу. Она је мало гледала телевизију, а ја сам убрзо заспала.

Понедељак, 10. октобар 2016

После доручка се пакујемо. Однели смо кофере (у мом случају торбу) у аутобус и кренули. У Бајиној Башти је Нисингер возио Дарија у колицима која су нашли у „Идеи". Ручамо, улазимо у бус и возимо се према Ваљеву.

Спавала сам јер ми је било досадно. Посетили смо Народни музеј, а слободно време проводим у књижари. Кад је требало да наставимо пут, сви смо чекали дечаке из нашег одељења да дођу. Они су тражили неког човека по имену Владимир Јовановић кога, наравно, нису нашли. У аутобусу причамо, смејемо се и једемо слаткише. Вратили смо се у Београд, а мени је жао што се ова занимљива екскурзија завршила.

Ива Гвозденовић VIII_2

Мој дневник

Субота, 8. октобар 2016.

Кренули смо на екскурзију рано ујутру, око осам. Сви смо били јако узбуђени укључујући и мене. Улазимо у бус и крећемо. Кроз цео аутобус чује се причање, смех, довикивање, музика. Иако веома бучно, овакво окружење само доприноси доброј атмосфери. Са мном седи Ива Гвозденовић, а испред нас су Анђела Станојковић и Марија Тошић, звана Тош. Било нам је супер! Делимо грицкалице, причамо вицеве, сликамо се и певамо. Након неколико сати путовања, око пола једанаест, водич јавља да ускоро стижемо у манастир Благовештење. Напољу је хладно и помало облачно.

У манастиру смех и галама су нестали, остављајући нас да уживамо у лепоти овог манастира. Разгледамо у тишини. Све ово ме чини необично спокојном, смиреном. У цркви слушамо кратко предавање о манастиру, његовој историји и значају. После предавања још мало разгледња и настављамо пут.

Што дуже путујемо, време се пролепшава. Када смо, око два поподне, стигли до Шарганске осмице, отоплило је и разведрило се. Веома сам срећна, јер лепо време добро утиче на мене.

Шарганска осмица је дефинитивно мој омиљени део екскурзије. То је пруга у облику осмице. Воз стаје на пет предивних видиковаца, а затим се враћа на почетак. Седела сам са Ивом, Анђелом, Ленком, Анчи и Тош у купеу у последњем вагону. Док смо се возиле, нас шест смо гледале кроз прозор и дивиле се природи, причале и певале и када бисмо застали код једног од видиковаца, одмах смо сликале очаравајуће пределе око нас.

Сама чињеница што сам на оваквом дивном месту са својим најбољим другарицама била је довољна да ме усрећи.

Наше следеће одредиште је Дрвенград. Стижемо око четири поподне. Ово ми није прва посета Дрвенграду. У њему сам била неколико пута када сам била млађа. Свакако је лепо посетити га поново. Чим смо стигли, увели су нас у једну малу биоскопску салу да одгледамо филм Емира Кустурице „Плави Циганин". Филм није дуг, али је занимљив. Онда смо имали пола сата слободног времена, па Ива и ја одлучујемо да прошетамо. У току те шетње толико смо се занеле да смо се спустиле низ једну велику низбрдицу. Поглед је био толико прекрасан да смо изгубиле појам о времену. Када смо схватиле да имамо само пет минута да се попнемо, сад уз веома стрму узбрдицу и онда прођемо кроз цео Дрвенград, успаничено смо потрчале. Мислим да у животу нисам брже трчала. Срећом, стигле смо на време, баш пред полазак.

Коначно, упутили смо се ка хотелу у Бајиној Башти. Стижемо увече, око пола седам. Наш се хотел зове „Дрина". Мени се свидео. Собу сам делила са Ленком и Тош. Након што смо се сместиле у собе, имале смо времена да се одморимо до вечере. Храна ми се баш и није свидела.

После вечере спремили смо се за дискотеку која је трајала од пола десет до дванаест. Мени и још некима из одељења се стварно није ишло у дискотеку, па се нисмо ни претерано дотеривале. Срећом, разредна нас није терала да остајемо у дискотеци до дванаест, већ само до једанаест. После тога смо се вратиле у собе, обукле пиџаме и скупиле се у једну собу где смо причале до један. Нажалост, умор нас је приморао да одемо на спавање раније него што смо планирале. Свакако, ово је био један диван дан и одличан начин да започнемо екскурзију.

Недеља, 9. октобар 2016.

Једва смо се пробудиле. Мени је, додуше, рано устајање навика, па нисам имала много проблема. Нажалост, не могу рећи исто за Ленку и Тош. Њих две сам тешко натерала да се пробуде и устану из кревета. Међутим, када су схватиле колико је сати, мало су се убрзале. Са малим закашњењем стигле смо на доручак. Нико нам није рекао да се иде у шетњу, па смо после доручка са још неколико девојчица решиле да гледамо цртани филм „Барбин тајни дневник". У једном тренутку смо схватиле да се нико не чује из других соба и ходника, те смо закључиле да је ипак требало да негде идемо, само што то ми, по обичају, нисмо чуле. Брзо смо се спаковале и обукле јакне и истрчале напоље где нас је дочекала разредна. Срећом, није била љута на нас, чак се и смејала када смо јој рекле да смо касниле јер смо гледале „Барби".

Следећа станица - манастир Рача. Овај манастир сам посетила прошле и претпрошле године, али свакако прија видети познати призор. По мом мишљењу, Рача је један од најлепших манастира које сам посетила. У манастиру смо слушали предавање, након кога смо се вратили у аутобус и кренули даље, ка Сирогојну.

То је етно-село, пуно занимљивих кућа, старих српских домаћинстава са разним предметима које су људи користили у прошлости. Мени се тамо много свидело, али смо, нажалост, остали кратко, пошто смо морали да путујемо даље. На Златибор смо стигли око два и ту смо имали слободно време до три сата. Ленка, Ива, Анђела и ја смо прво платиле 6 Де биоскоп, затим смо јеле палачинке, сликале се и мазиле коње. Било је сјајно!

У повратку до хотела застали смо код ресторана „Врело" и тамо ручали, а онда се прошетали поред најкраће реке на свету. Река Врело има целих 365 метара, па је зато и зову Година.

У шест смо у хотелу, преморени. Ту се одмарамо до вечере, а после вечере поново идемо у дискотеку. Онда нам је пала на памет дивна идеја! Умотали смо Тош у тоалет папир како би изгледала као мумија. Требало нам је седам ролни тоалет-папира, али је на крају изгледала сјајно. Можете мислити како се разредна одушевила. Онда смо почистиле неред од наше мумије и причале до два ујутру. Мислим да смо тада већ заспале. Био је ово сјајан дан!

Понедељак, 10. октобар 2016.

Сви смо мало спавали ноћас, па смо се једва пробудили и довукли на доручак. Следило је паковање и полазак око један поподне. На путу ка кући посетили смо Ваљево и обишли Народни музеј. Поставка је заиста занимљива. Напољу је било облачно и хладно, али ни време није могло да промени моје мишљење да је ово заиста леп град.

Око три смо се вратили у аутобус и кренули за Београд. Причали смо, јели, певали, показивали своје слике другима. У Београд стижемо у седам увече.

Била је ово сјајна екскурзија! Скоро све ми се свидело и време које сам на овој екскурзији провела са својим пријатељима памтићу заувек!

Андреа Плазинић VIII$_2$

Дневник са Златибора

Ученици трећег разреда су од 8. до 15. октобра 2016. године били на рекреативној настави на Златибору. Дружили су се, обилазили знаменитости краја и учили.

Ученици III_1 су водили дневник седам дана и бележили важне активности током боравка на Златибору.

Наставница Душанка Чаовић и библиотекарка Слађана Галушка су изабрале текстове Миле Аранђеловић и Софије Јовановић као најбоље. На часовима у школској библиотеци ученице су радиле илустрације за дневничке белешке. Њихови радови и неколико фотографија нашли су се у тексту под називом *Дневник са рекреативне наставе*, који је постављен на веб страни школе[1], а представљамо га и у овом броју Маштарија.

Субота, 8. октобар 2016.

У суботу смо путовале са другарима и учитељицом на рекреативну наставу на Златибор. Возили смо се аутобусом и на почетку смо са водичем Игором причали о рељефу. Видели смо много брегова и брежуљака, две планине, Овчар и Каблар, и Западну Мораву. Пролазили смо и кроз тунеле, не много дугачке, али занимљиве. Паузу смо направили на тераси једног ресторана.

Два сата касније стигли смо у вилу „Домаћи кутак" на Златибору. Било је мало хладније него у Београду.

Одморили смо се од пута, а онда отишли у шетњу и видели разне занимљиве ствари. После вечере смо играли пантомиму. Онда смо ишли у дискотеку и било нам је досадно. Сви су викали, а музика је била гласна.

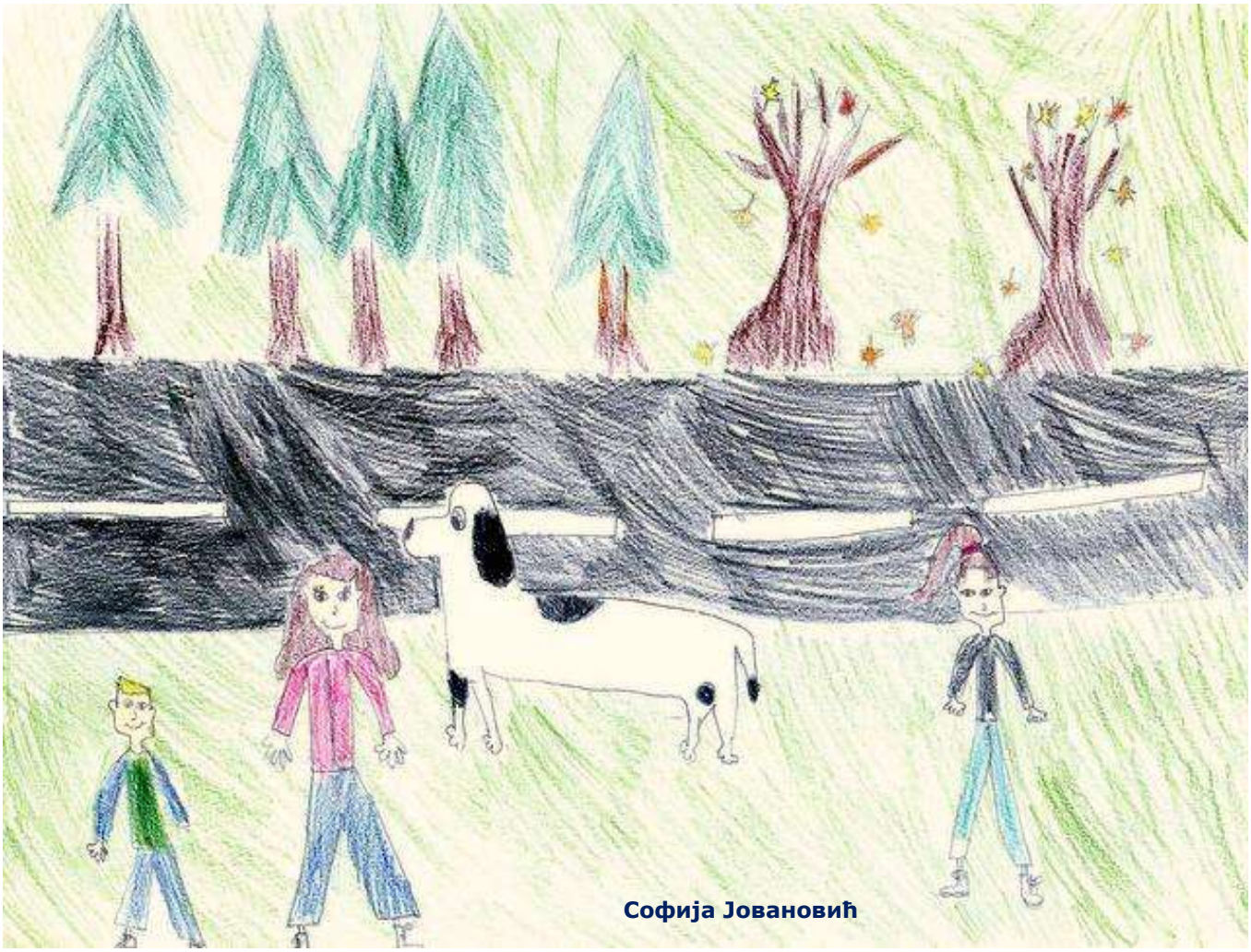

Софија Јовановић

[1] Основна школа „Свети Сава", http://www.ossvetisavabg.edu.rs/index.php/vesti/vesti/281-rekreativna-nastava-iii-razred-zlatibor

Недеља, 9. октобар 2016.

После доручка смо се играли. За ужину смо јели оно што смо понели из Београда: смоки, чипс, грисине, чоколаду. У соби је Мила играла са Љубишом игру „хали гали" и побеђивала. Та игра се игра посебним картама, а користи се и једно звоно. Играла је и са Јаном и Софијом, али ни оне нису могле да је победе. Онда смо се шетали по слабој киши и било је супер, јер смо видели много кућа са занимљивим крововима. То су веома коси кровови који се тако праве да би снег лакше клизио са њих.

У дискотеци је било вече талената.

Понедељак, 10. октобар 2016.

Ујутру смо спремили собу, обукли се и сишли на доручак. За уредност собе добили смо 5-. После доручка смо ишли на јахање. Прошли смо кроз неку шуму и видели неколико великих дворишта. Пре њих, близу хотела, налази се једна кућа око које је дрвеће, а на њему су били окачени сатови и грачке. Стигли смо до ранча „Зова" на коме живе нојеви, паунови, вукови, лисице, јазавци, коњи и зеке. Могли смо да се возимо кочијом и да јашемо. Некима није било први пут да јашу, али су коњи били велики, па су их, ради сигурности, људи са ранча водили када деца јашу. Видели смо и куце, две мале беле и једну црну. Вратили смо се у хотел и одмарали. После смо читали причу „Мачак отишао у хајдуке", писали дневник и цртали.

Уторак, 11. октобар 2016.

Данас смо за уредност собе добиле 4-. После доручка смо се шетали до споменика палим борцима Златибора. Ходали смо узбрдо и било је магловито. Нека деца су застајала, јер су се уморила. На врху је високи споменик. Око њега су плоче као мозаик у разним бојама, па смо скакутали по њима. Хтели само да гледамо кроз двоглед, али ништа се није видело од магле. Пут назад је био лакши, јер смо ишли низбрдо. Тада смо видели краве. Лена је јурила за једном кравом, јер је хтела да је додирне и помази, али је она побегла.

Кад смо се вратили у собу, направили смо такмичење. Софија и Никола су били такмичари, а Нађа Краус и Мила жири. Они кажу име неке особе коју такмичари имитирају, а све треба да буде смешно. Поподне смо читали књиге које смо понели, а онда и из читанке песму „Женидба врапца Подунавца" и радили смо задатке из радне свеске у вези са песмом. Било је магловито и хладно целог дана и у собама је била хладњикаво.

Увече је био маскенбал. Нисмо имале костиме, али смо исцртале на лицу маске. Неки наши другари су имали костиме, маске и перике.

Среда, 12. октобар 2016.

Ујутру је падао снег, а док смо доручковали уштипке, снег се отопио. После смо обишли један круг око хотела и свратили у ресторан „Мирис дуња". Тамо смо видели много препарираних животиња, стару српску ношњу, стари кревет од дрвета какав је некад био.

Ишли смо у шетњу, прво у Макси, а онда у луна парк. Били смо у центру и видели разне продавнице и тезге на којима се продају сувенири и храна. Било је сира, кајмака, сухомеснатих производа и разних плетених ствари од вуне. Пробали смо чварке. За ручак смо имали пасуљ са коњским месом, што је било чудно, зато што никад нисмо јели то месо. Укус пасуља је био другачији, па већина деце није ни хтела да проба месо.

Поподне је у дискотеци био програм са кловном, мађионичарем. Он је причао смешне приче и рецитовао своју песму. Изводио је мађионичарске трикове са децом. Неки су баш били добри.

У дискотеци је увече било такмичење шиз фриз.

Четвртак, 13. октобар 2016.

Ишли смо аутобусом на излет. Били смо стиснути зато што су три одељења била у једном аутобусу. Прошли смо кроз шуму и видели једну велику пећину, Стопића пећину, али нисмо улазили унутра.

После смо били у селу Сирогојно и посетили музеј на отвореном „Старо село". Видели смо старе куће, а једна тета нам је причала како су људи некада живели у њима. Унутра су биле ствари које се разликују од ових данас, али смо могли да схватимо чему служе. Видели смо кокошињац и млекару. Видели смо кућу младих и сушено воће и пробали смо дивље јабуке.

Онда смо отишли до Гостиљског водопада, који је висок 20 m. По легенди у његовим вировима се купају виле.

Док смо чекали остала одељења, Нађа Краус је ухватила малу жабу.

После излета смо ручали, а затим смо читали књиге и играли карте.

Мила Аранђеловић

Петак, 14. октобар 2016.

Данас смо за доручак имали прженице. Онда смо отишли да се шетамо, било нам је врућe, јер смо се много обукле, пошто смо мислиле да је хладно. Шетња је била дуга и најзад смо стигли у парк. У њему је било разних справица за вежбање, али се нисмо дуго играли, јер су се Душан и Љубиша поквасили па смо морали да се вратимо у хотел. То је било добро зато што смо могли да се одморимо од дуге шетње.

Поподне смо читали књиге и радили задатке из математике – сабирање троцифрених и једноцифрених бројева.

Увече је у дискотеци била игранка, плесали смо уз песме „Параноја" Тропико бенда и „Хајде да лудујемо", коју пева Тајчи. Играли смо игру музичке столице. Било је забавно вече.

Субота, 15. октобар 2016.

Ујутру смо се спаковали. Преподне смо провели гледајући филм. Нека деца су се играла лоптом на терену.

После ручка смо кренули у Београд аутобусом на спрат. Седеле смо у горњем делу и, док је био дан, било нам је занимљиво да гледамо пределе кроз које смо пролазили. Наши другари су током пута причали и играли карте.

Провели смо седам дана на Златибору. Дружили смо са децом из других одељења кад смо ишли на излете и увече у дискотеци, где смо плесали, а било је и неких посебних игара. Најлепше је било кад је био маскенбал. Свидели су нам се костими наших другара.

Било нам је лепо на рекреативној настави, али смо се радовале што се враћамо кући.

Мила Аранђеловић и Софија Јовановић III$_1$

Поздрав са Гоча

Ученици другог разреда су од 9. до 16. октобра 2016. године били на рекреативној настави на Гочу. Дружили су се, обилазили знаменитости краја и учили. Имали су задатак да пишу о активностима током боравка на Гочу и да илуструју пределе које су видели. Ученици II-2 су цртали разгледнице.

По повратку су писали саставе на теме *Авантура са Гоча*, *Јесен на Гочу*, *Излет*.

Од литерарних и ликовних радова ученика II_1, II_2 и II_3 и неколико фотографија састављен је прилог под називом *Поздрав са Гоча*, који је постављен на веб страни школе у оквиру прилога *Рекреативна настава - Поздрав са Гоча*[2].

У *Маштаријама* доносимо ове радове, као и текстове и дневничке белешке које су урадили ученици II_4 и II_5.

Слађана Галушка, библиотекар

Авантуре са Гоча

Ове године смо моји другари, учитељица и ја ишли на рекреативну наставу на планину Гоч. Кренули смо у недељу из Карађорђевог парка. Били смо узбуђени и нестрпљиви да што пре кренемо. У аутобусу сам седео поред Андреја. Били смо срећни. Учитељица Бранкица нас је сликала.

Кад смо стигли разместили смо се по собама. Марко, Андреј, Бранко и ја смо били у соби и свидело нам се што смо заједно.

Сваког дана смо ишли у шетњу. Газили смо по опалом лишћу, а права јесења чаролија је била око нас. Учили смо о природи на забаван начин.

Увече смо ишли у дискотеку на маскенбал и такмичење шиз фриз, певали смо, играли и глумили. Освојио сам прво место у певању и диско игрању и дипломе за најкреативнијег фризера и најопаснију маску. Баш сам био срећан.

Рекреативна настава ми се много свидела.

Алекса Вукомановић II_1

[2] Основна школа „Свети Сава“, http://www.ossvetisavabg.edu.rs/index.php/vesti/vesti/280-rekreativna-nastava-ii-razred-goc

Леда Стојановић II$_2$

Авантуре са Гоча

Много сам се радовала новом путовању са другарима и учитељицом. Овог пута смо ишли на у дечије одмаралиште на Гочу. Чим је аутобус кренуо, знала сам да ће нам бити лепо. Успут смо видели дивну природу, ливаде, шуме, планине, градове.

Већ првог дана смо шетали по Гочу. Ужинали смо у природи и то је било веома забавно. Много смо се шетали по прелепој природи, обишли смо цветну ливаду и чули смо да се ту понекад шетају и медведи.

Дивно је било кад смо ишли на излет у Врњачку Бању, јер је тамо најлепши парк који сам до сада видела. Купили смо сувенире. Обишли смо и манастир Жичу. Одушевиле су ме дивне старе фреске. Рекреатори су нам у шетњама показали и причали о многим занимљивостима: папратима, печуркама, пећини. Посетили смо природњачки музеј и видели препариране животиње.

За спортске игре и такмичења користили смо велики балон.

Сваке вечери смо имали разне занимације: игранку, маскенбал, модну ревију, такмичење у глуми, плесу, певању и рецитовању.

Завршила се рекреативна настава и чини ми се да је учење некако лепше тамо него у школи. Испричаћемо авантуре другарима који нису били са нама и надам се да ћемо у трећем разреду сви заједно у нове авантуре.

Анастасија Пухало II$_1$

Лана Удовичић II$_2$

Исидора Жикић II$_2$

Златна јесен на Гочу

Наш водич на рекреативној настави је била Гоца. Она нас је повела у прву шетњу. Све време нам је причала о Гочу. Сазнали смо да је највиши врх Црни врх и видели смо две реке Белу реку и Преровску реку. На Гочу живе разне животиње: меде, лисице, вукови, даждевњаци, мишеви змије и пси. Прешли смо преко мале реке, уствари преко мостића који има горе кров.

Видели смо много листопадног и четинарског дрвећа. Иза једног дрвета је био плави камен. Док смо шетали било је хладно, па се чинило да ћемо се заледити као коцкице леда. После смо отишли да једемо. Неки су хранили куце, које су нас пратиле. Много ми се свидела златна јесен на Гочу.

Јована Бојовић и Михајло Лујановић II_2

Милан Јевђенијевић II_2

Излет

Једва смо дочекали дан када смо ишли на излет Жичу и у Врњачку Бању. Прво смо обишли манастир Жичу и који је прелеп и старији од Америке. Тамо је крунисано седам краљева, а првог је крунисао Свети Сава. Манастир је био рушен и спаљен.

Врњачка Бања је веома лепа и личи на Ташмајдан, има Јапански врт и дивне скулптуре. У парку смо видели веверицу. Пробали смо минералну воду. Није нам се свидела, али је била веома здрава. Куповали смо сувенире, огрлицу и ћуп.

Драго нам је што смо обишли та дивна места.

Ника Петровић и Милош Стевановић II_2

Јесен на Гочу

Управо смо се вратили са рекреативне наставе коју смо провели на планини Гоч. Били смо смештени у одмаралишту „Добре воде". Има баш лепе собе и велику балон халу у којој смо вежбали. Видели смо много тога: Преровску и Белу реку, пећину, воденицу, канадски кедер, Панчићеву оморику, бели и црни бор... Шетали смо лепим стазама ка Црном врху. Знате ли колико је висок Црни врх? Висок је 1543 метра! У шумама планине Гоч живе многе врсте биљака и животиња. На Црном врху живе медведи.

Имали смо прилику да у једном одмаралишту видимо и препариране животиње. Видели смо и плави камен за који је везана легенда која каже да када удариш главом о тај камен постајеш паметнији. У току рекреативне наставе ишли смо на излет до манастира Жича и до Врњачке Бање. Видели смо маскоту Врњачке Бање, врапца Шумадинца, и чувени Мост љубави са безброј катанаца. Занимљив ми је био и лавиринт од јелки.

Ја сам се предивно провела и свима бих препоручила да посете планину Гоч и упознају њену предивну природу.

Теодора Бајић II_3

Рекреативна настава

Ове школске године наставу у природи смо имали на Гочу у одмаралишту „Добре воде". Провели смо седам дана у дружењу, игрању и шетњи.

Гоч је планина која се налази у близини Краљева и Врњачке Бање. На њој има много шума, ливада и речица. Шетње по пределима Гоча смо искористили да научимо разне ствари о биљкама, животињама и сналажењу у природи. Видели смо Белу и Преровску реку, цветну ливаду и једну пећину. Један дан смо провели у Врњачкој Бањи и видели Мост љубави и Јапански врт, а онда смо посетили манастир Жичу. Доста времена смо провели у спортским активностима играјући фудбал, кошарку и одбојку. Слободно време смо провели у дружењу и игрању.

Лепо смо се провели на путовању и волео бих да опет посетимо ову планину.

Ђорђе Грујић II_4

Сара Вујовић II_2

На Гочу

Укрцала сам се са својим одељењем у аутобус 9. октобра 2016. и кренула на Гоч. Из аутобуса сам видела десет крава и много дрвећа. На стаблима је лишће било у разним бојама: црвеној, наранџастој, зеленој и жутој. Кад смо стигли на Гоч, било је веома хладно. Ушли смо у собе и видели кроз прозор како се магла спушта на земљу. Увече смо ишли у дискотеку, у којој је била диско кугла, и такмичили се у игри „покажи шта знаш". Свако је могао да пева, игра, рецитује и глуми. После смо отишли у собе, опрали зубе, обукли пиџаме и легли у кревете.

Другог дана ме је пробудио мук краве. Након тога нисам могла више да заспим, па сам се обукла и опрала зубе. Кад су се сва друга деца пробудила сишли смо на доручак, а онда смо отишли у балон салу. Радили смо вежбе, дечаци су играли фудбал, а девојчице кошарку. Кад смо се вратили у хотел, било је време за ручак. За столом су ме другарице засмејавале, па ми је испао пудинг из уста. Вратила сам се у собу исполивана пудингом, умила сам се и пресвукла. Другарице су ми се извиниле, а онда смо заједно решавале неке задатке. Урадиле смо три задатка, а онда смо спремиле сукње за дискотеку и отишле на вечеру. У дискотеци смо ђускали и певали. После смо се спремили за спавање. Завршио се још један забаван дан.

Једног дана смо ишли аутобусом на излет у Врњачку Бању. Шетали смо се и пробали смо воду која је имала мирис као трула јаја. После смо ишли у парк и играли се разних игара.

Свако вече смо проводили у дискотеци. Најлепше је било претпоследњег дана боравка. Тада је био маскенбал. Добила сам диплому за најлепшу маску – била сам Храбра Мерида. Она је лик из цртаног филма, има црвену коврџаву косу и коња и обожава да гађа луком и стрелом. Волим је јер је храбра. Костим сам добила као поклон, чине га перика, хаљина, лук и стрела-. Сви су ми прилазили и дивили се мом изгледу, једна девојчица ме је питала да јој дам аутограм.

Наредног дана смо се спаковали и вратили у Београд.

Љубица Сератлић II_5

Урош Србљановић II_3

Дневничке белешке

Први дан - Хотел

Када смо ушли у аутобус, била је граја. Сва деца су викала и цичала.

То сам занемарила јер је поглед био диван, а то не могу да пропустим. Гледала сам кроз прозор и успут видела дивну реку. На пољима је било крава, оваца и паса. Са мном је путовала и Драгиња, то је кравица из рекламе за милки ђус.

Кад смо стигли на Гоч, дочекала су нас три ловачка пса испред хотела, па смо се обрадовали. У хотелу смо видели праве рибице и препарирану лисицу.

Била сам у соби са Сањом, Сањом, Љубицом, Саром и Еленом. Баш нам је било лепо. Увече смо били у дискотеци. Свако дете је могло да отпева једну песму, моја је била „Кад моје уши чују музику на струју". После смо отишле у собу, опрале зубе и обукле пиџаме. Мало смо играле, засмејавали смо једна другу, а на крају смо лепо заспале, па и Драгиња.

Други дан - Пси

Ујутру је била магла и киша, па нисмо ишли напоље. Играле смо се у соби. Кад се разведрило, ишли смо у шетњу. Видели смо ливаде, реку, мостиће, зимзелено дрвеће, кравље и коњске балеге. Наравно, пси су нас пратили. Дали смо им имена: Фића, Браонко, Срна, Бела и Кића. Видели смо мале слатке кућице. Научили смо да су на планинским кућама кровови коси да би снег лакше падао са њих. После смо ишли на ужину и јели пудинг. Најзад смо отишли у собе. Сара и ја само смишљале кореографију, али смо одустале. Љубица и Соња су биле боље и одиграле су свој плес. Од тог играња смо лепо заспале.

Трећи дан – Игра

Данас није падала киша, било је само магле. Ишли смо на терене и играли између две ватре. Баш нам је било забавно. Кад смо отишли на ручак, неки човек нам је рекао да има изненађење за нас. То је био наш аниматор и одвео нас је у балон салу. Тамо смо радили вежбе и играли леденог чике. Убацивали смо лопту у кош. Дала сам кош, а нека деца нису ни то могла. Онда смо се добацивали. Дуња из II_3 је покушавала да пребаци лопту преко главе и кроз ноге, али није успевала. Њени промашаји су били врло смешни.

Љубица Сератлић II_5

Вратили смо се у хотел и спремали за дискотеку и такмичење у глуми. Наша група је глумила сцену из учионице. Била сам учитељица, а Сања, Љубица, Соња и Елена моје ученице, које су безобразне и стално се шминкају и слушају музику на часу. Освојиле смо прво место.

Четврти дан – Животиње

Ујутру ми је било тешко да се пробудим. Вртела сам се по кревету и протезала сам се кад је неко закуцао на врата. То је била учитељица, која је нас је звала на доручак. После доручка смо отишли у Наставни центар Шумарског факултета. Тамо се чувају коже различитих животиња: лисице, вука, јелена, дивље свиње, медведа... Испред зграде смо видели три велик пса и штенце у једној кућици.

Кад смо се вратили у хотел имали смо радионицу и цртали смо свет из маште. На мом цртежу је био свет од слаткиша. Замислила сам да је дрвеће од бомбона и да на њему расту ушећерене јабуке, да је река од чоколаде, стене од желе бомбона, трава од шећерне вуне, а да сам ја вила која ту влада и држим велику лизалицу, а поред мене је моја чоко куца.

Пети дан – Излет

Данас смо ишли у манастир Жичу и Врњачку Бању.

Манастир је јарко црвене боје, саградио га је Стефан Првовенчани. Кажу да је изгорео, па су га обновили. Пут од капије до манастира је у мозаику, а унутра су иконе Светог Саве и других светаца.

Врњачка Бања је сва у трави и малим потоцима. Тамо вода има мирис и укус, мирис покварених јаја и укус киселе воде. Мени се уопште није свидела. У Јапанском врту је био мали водопад и једна бара. Вода је плава и дивна.

Шести дан – Река

Овај дан је био врло напоран. Ишли смо у дугачку шетњу. Било је успут много биљака и гуштера. Поред нас је била речица, уска и мала, шушкала је радосно поред нас. Причали су нам о надморској висини, али ја то нисам схтавила. У себи сам све време певала једну песму и радосно трчкарала. Око мене су жабе скакале, бубе су се мигољиле, цвеће је расло.

Имали смо паузу за ужину, а онда смо наставили даљ. Био је то веома напоран и леп дан.

Седми дан – Повратак

Ујутру смо одмах почеле да се пакујемо. Била је велика магла. Одједном се чуло „Му, му!" Баш смо се изненадиле. Погледале смо кроз прозор и виделе краве које су мукале да би се опростиле са нама. Однеле смо кофере у аутобус. После ручка смо ушли у аутобус и кренули у Београд. Седела сам са другарицом из II_4.

Кад смо стигли, мама и тата су ме чекали. Била сам радосна и кад сам изашла из аутобуса, јако сам их загрлила.

Љубица Тороман II_5

Љубица Тороман II_5

Марина Ивановић II3

Поздрав
са
гоча
Јована Бојовић II2

Сајам књига

Ученици III_2 су са наставницама и библиотекаром посетили Сајам књига у четвртак, 27. октобра 2016. године где су учествовали у разноврсним активностима.

У програму Центра за промоцију науке једна група деце је пратила радионицу на тему Хроматографија. Остали су подељени у групе и уз помоћ учитељице и библиотекара направили интервјуе са издавачима. Разговарали су са запосленима на штандовима издавачких кућа „Едука", „Креативни центар", „Нова школа" и БИГЗ. После тога су сви ученици присуствовали необичном часу из природе и друштва. Учитељице Гордана Крнета и Горица Ивановић су на штанду Издавачке куће БИГЗ одржале час на тему *Прошлост, садашњост, будућност* уз коришћење дигиталног уџбеника.

Маштарије доносе интервју са Синишом Матијевићем, сарадником на изради часописа и лектором у ИК „Нова школа" и Аном Родић, организатором у „БИГЗ школству". О активностима током Сајма пишу ученице Ђурђа Торбица и Исидора Милановић.

Експеримент - Хроматографија

На штанду Центра за промоцију науке учили смо кроз извођење једног експеримента. Имали смо три водитеља који су нам помагали. Добили смо лишће различитих боја – зелено, жуто, црвено и браон. Лишће смо исцепкали на ситне комаде и ставили га у четири чинијице са алкохолом. Тучком смо гњечили лишће да би се издвојио пигмент из њега. Затим смо припремили и исекли траке од посебног папира. Пигмент, течност која се издвојила из листа, сипали смо у епрувете, а затим капаљком капали по линији нацртаној на папирним тракама. Те траке смо ставили у друге посуде са алкохолом и чекали десет минута. Уочили смо да се појављују различите боје на њима. Од зеленог лишћа добија се зелена и жута боја, од црвеног – зелена, жута и црвена. Браон лист не даје никакав пигмент зато што је лист мртав.

На крају је свако од нас добио мајицу са натписом *Наука је супер* и две књиге из математике - уџбеник и радну свеску.

Ђурђа Торбица и Исидора Милановић III_2

Интервју са Синишом Матијевићем, сарадником на изради часописа и лектором у ИК „Нова школа"

Представите своју Издавачку кућу.

„Нова школа" постоји 20 година. Просветни радници су је основали 1996. године и хтели су да понуде квалитетне наставне садржаје и наставна средства ђацима и учитељима ради укључивања у образовни процес и почели су са објављивањем часописа „Школарац", који је био намењен ученицима млађих разреда основне школе. Од 2002. „Нова школа" издаје и уџбенике за млађе основце и за предшколце узраста од 3 до 7 година.

Данас „Нова школа" издаје уџбенике, дечије часописе и наставна средстава. Учитељица која је била један од оснивача је желела да се направи часопис у коме би ученици пронашли додатне наставне материјале. Часопис је назван „Школарац" и био је намењен ђацима од првог до четвртог разреда. Онда је закључено да садржај не може бити исти за све разреде, па је почео да се објављује као „Школарац" 3 и 4 за децу трећег и четвртог разреда, а добио је млађу сестру „Школарку" 1 и 2 за прваке и другаке.

Како је добио име „Школарац"?

Некада се за дете које пође у школу говорило да је школарац, а оснивачи куће су мислили да је то лепо име и за дечији часопис. Данас се издају и два часописа за предшколце и један за старије основце – „Нај". Он се објављује у Србији, Црној Гори и Републици Српској.

Како сте добили посао?

Професор сам српског језика и радим у НШ као новинар и сарадник на часопису и лектор. Постоји редакција, налази се у једној канцеларији са неколико рачунара. Мој посао је да одређени број текстова пишем и прегледам. Часописи настају на следећи начин: договарамо се са директором о садржају, идемо у школе и разговарамо о томе шта би деце желела да читају у њему и на основу тога припремамо текстове. Осим тога прикупљамо дечије радове, који су део часописа, а деца могу и сама да их пошаљу на нашу имејл адресу.

Тешко је постићи све: читати, писати, исправити, поставити слике и сл.

Деца могу да пишу на различите теме. У школи се предлаже да се о нечему пише и ми пристанемо. Имамо и наградну игру, деца пишу на задату тему и добијају наградае, а на крају године се организује велики конкурс.

Како се праве новине и како се одлучује шта ће бити на првој страни?

Оно што је најзанимљивије се ставља на прву страну. Прво се направи план рада по странама, које ће рубрике бити, ко пише и рок до када мора да се пошаље прилог. До 1. у месецу се штампа часопис, до 20. претходног месеца се ради на новом броју. Уредник чита 3 пута, прво текстове, а на крају кад су постављене фотографије и готов прелом - коначни преглед.

Откуд ове слике на штанду?

Слике су настале у оквиру пројекта „Дунав 588", посвећен Дунаву чија је дужина 588 км. На Дан Дунава 2012. године ученици из градова Србије који живе у подунавским градовима су сликали на платнима и тако је настало 588 слика. Они су били на изложби 2012. и 2013. године, а на Сајму је организована продајна изложба на нашем штанду.

Осим овога „Наша школа" организује образовни пројекат „Дунав – учионица на води". То је програм амбијенталне наставе за ученике нижих разреда основне школе који се, пловећи Дунавом и његовим притокама, одвија на броду „Златно срце". Основни циљ је да се основци у аутентичном амбијенту упознају са највећим природним богатством Србије – Дунавом. Ђаци уче кроз непосредно искуство и упознају се са природним и друштвеним значајем река. Овај програм се ослања на основношколски наставни програм допуњујући га у делу који се односи на Дунав и његове притоке.

Централна тема су Дунав и Сава. Наша учионица је покретна и то омогућава динамичко смењивање амбијента. Ученици могу да виде вир, лиман, аду, ушће, речне птице и животиње, да упознају елементе речног рељефа, да науче шта је речни саобраћај, како плови брод, да се упознају са екологијом река, да упознају културно-историјско наслеђе свог завичаја…

Шта значи Сајам за издаваче?

Сајам је веома важан на два нивоа, један је продаја књига по сниженој цени, а други је упознавање са писцима књигама и другим издавачима и договарање сарадње за рад током наредне године.

Хвала на времену које сте издвојили за нас.

Хвала што сте били наши посетиоци и што сте направили интервју са мном.

БИГЗ школство и дигитални уџбеници

Ана Родић, организатор у „БИГЗ школству", представила је своју кућу и дигиталне уџбенике у разговору са ученицима и библиотекаром. После тога је одржан час на ком је ученицима приказана и дигитална верзија уџбеника који користе у школи.

„БИГЗ школство" постоји осам година, а БИГЗ већ 60 година. Издајемо уџбенике за ученике од првог до осмог разреда. Од ове школске године БИГЗ је, први у Србији, уз штампане уџбенике увео и дигиталне. Ученици у штампаном примерку добијају код, налепницу, који им омогућава да преузму дигитални облик и користе га код куће. За наставнике постоје приручници у дигиталном облику који садрже и додатни наставни материјал, припреме за часове, а наставници могу да додају и своје садржаје.

На овај корак смо се одлучили јер је препорука Министарства просвете да се уз уџбеник припреми дигитални додатак. Тако се уводе нове технологије у образовање и све се више учи онлајн. По садржају је дигитални уџбеник идентичан штампаном облику, али штампане варијанте ће и даље постојати.

Наставници који користе дигиталне уџбенике кажу да су деца одушевљена њиме: слику боље памте него текст, све им је интересантније, а знање које стекну је дуготрајније. Ученици кажу да су овакве књиге занимљиве за самостално коришћење. Једним кликом окрену страну, а у оквиру лекција има разних тестова и игрица, квизова и асоцијација.

Ана Родић

Прошлост, садашњост, будућност

На Сајму књига смо имали час на тему *Прошлост, садашњост, будућност.* Наставница Гордана је користила дигитални уџбеник уз помоћ рачунара и пројектора и ми смо пратили лекцију на платну. Слушали смо и гледали како се некада живело и како су се деца играла у прошлости. Закључили смо да су раније деца много више времена проводила напољу и играли се неких игара којих се ми данас ретко играмо. Рођендани су се славили код куће или у природи, у парку, а данас у играоницама и дискотекама. Деца су пре била много више у контакту са природом, биљкама и животињама, јер је више људи живело на селу. Данас се сусрети са природом дешавају ретко, кад идемо на рекреативну наставу, или посећујемо рођаке на селу. Учили смо о превозним средствима, образовању и занимањима у прошлости.

Разговарали смо како се начин комуникације мењао током времена. Учитељица Горица је понела временску капсулу и сви смо добили папириће на којима смо написали шта бисмо понели у будућност. Већина је навела предмете као што су: омиљена играчка, огрлица пријатељства, споменар, фотографија симпатије, фотографија кућног љубимца сл.

Други задатак је био да нацртамо како замишљамо да ће се одвијати комуникација у будућности. Нека предвиђања су изгледала овако:

- рачунар-свеска која је умрежена са свескама других људи, тако да кад пишемо нешто, то виде и наши пријатељи,
- робот птица којој испричамо поруку, а онда птица добије упутства коме да је пренесе,
- капа која телепатски преноси наше мисли другима.

Наше радове је учитељица ставила у капсулу и затворила је. Рекла је да ће је отворити последњег дана четвртог разреда.

Коришћење дигиталног уџбеника нам се свидело због много фотографија које олакшавају учење и разумевање лекције. Час је био забаван због разних активности, временске капсуле и послужења на крају часа.

Ђурђа Торбица и Исидора Милановић III_2

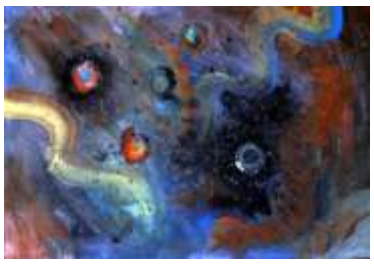

Звездани детектив на Сајму књига

Рубрика *Звездани детектив* доноси у овом броју текст о трибини на Сајму књига, којој су присуствовали ученици наше школе и наставница физике др Наташа Станић.

Сајам и физика

У петак, 28. октобра 2016. године, ишли смо на Сајам књига са наставницом физике Наташом Станић, доктором педагошких наука и магистром астрофизике. У сали „Јанко Веселиновић“ присуствовали смо трибини *Приручници и дела из популарне науке* на којој су учествовали Славка Петковић Грујичић и Бранко Стевановић. Књижевница Гордана Милетић позвала нас је на ову трибину, а осим нас у публици су били ученици из Смедерева и Земунске гимназије.

Било је врло занимљиво јер сам први пут имала прилике да слушам Бранка Стевановића, који је заједно са Светиславом Пауновићем и Игором Коларовим написао књигу „Урнебесна физика“ која омогућава деци да лакше схвате физику као предмет. Читао је занимљиве одломке у оквиру којих смо могли да повезујемо појмове стеченог знања и примера из природе. Постављао нам је питања у вези са законима физике и познатим физичарима и ми смо одговарали.

Атмосфера је била као на часу, кад радимо с наставницом. Најпријатније изненађење за нас било је када је наша наставица Наташа прочитала неколико стихова из своје књиге „Звездани градови галаксије“.

Стихови су били путоказ за размишљање, мост између мене и спољњег света.

„Док ходаш космичком стазом
Просипаш пожњевено знање другима на дар
Као што Супер нова сеје тешке елементе
Међузвезданим простором
Толико битне за будући живот
Из Кумове сламе
За тобом светлуцају зрнца
Путокази од плазме
За оне који долазе после
Да хлеб истине испеку
Светионик си у невремену лажи
У универзуму од тамне материје
Још тамније енергије
И најцрњих слутњи
Светионик си
Док ходаш космичком стазом
Јединим правим путем.“

Симона Магаш VIII_2

Другари и ја смо закључили да је физика не само нов предмет за ову школску годину, већ нови правац којим корачамо и откривамо да нам за путовање у физици нису потребни ни пасоши ни новац, већ знање, експерименти и добра воља а онда је цела галаксија на длану.

Слоган овогодишњег сајма био је „Књигу у руке“ и нек тако буде! Другари, књиге у руке и правац у будућност. Ма коју да изаберете, нећете погрешити јер је књига заиста наш најбољи пријатељ.

Александра Мосуровић VI_1

Ученици - стваоци

Литерарни и ликовни радови ученика део су већине рубрика у школском листу. У овом броју представљамо ликовне радове на тему „Како сам провео летњи распуст" и дневничке белешке са распуста Саве Крнетића.

Слађана Галушка, библиотекар

Милица Симић V_2

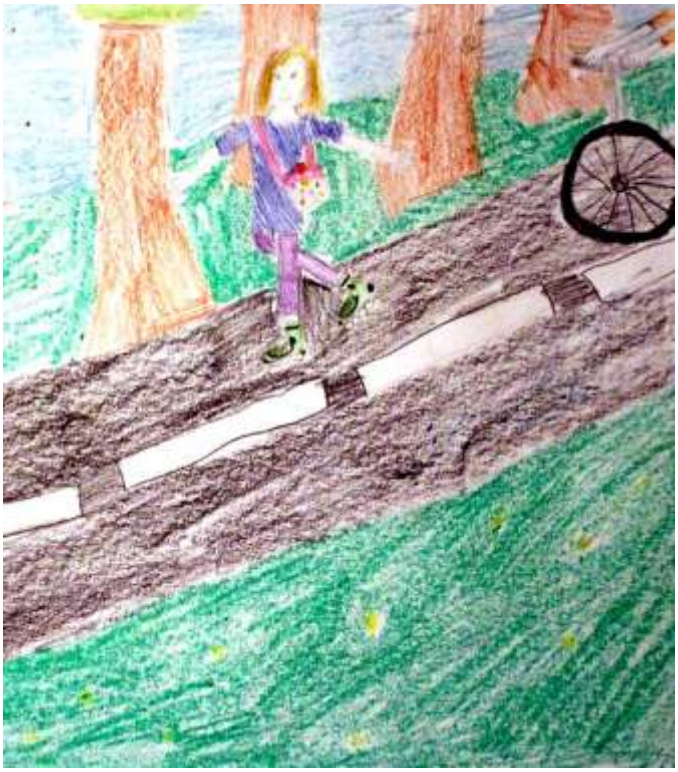

Милица Влашкалић IV_5

Софија Војновић IV_5

Дневник са летњег распуста

У дневнику са летњег распуста сваки нови дан представљен је једним пасусом.

Јун

Данас смо путовали целог дана до Жабљака. Паузу за ужину смо правили на Руднику, а за ручак на Златибору. На Жабљак смо стигли увече око 6 сати.

Дан смо провели шетајући са татом, играјући фудбал и дружећи се са комшијама. Мали Лука је баш порастао. Увече и ноћу је падала киша, па смо дивно спавали.

Тата и ја смо преподне провели у шетњи ливадама играјући фудбал и бацајући фризби. Кад је тата отпутовао у Београд, ми смо са бака Борком и бака Драгицом провели дивно поподне шетајући градом. Ишли смо у цркву Светог Преображења, шетали градом и купили омиљену посластицу, сладолед. Моја сестра Сара и ја смо баш уживали. Предвече смо ишли у парк и упознали Дуњу и Давида који су такође из Београда. Играли смо се.

Данас смо започели сезону играња „не љути се човече". Први победник је бака Борка, ја други, Сара трећа, а бака Драгица је била последња, па је зато кувала ручак. Дан је био топао, па смо отишли у кафић на сок и кафу. Упознали смо девојчицу Калибу и њену маму.

Пада киша. Увече ложимо ватру. Пред спавање читам књигу „Мали кућни огледи".

Једва чекам да једемо торту коју смо јуче сви заједно направили у моју част. Веома је укусна са јагодама, малинама, пишкотама и шлагом.

Мама је телефоном послала слику моје ђачке књижице. Прочитали смо све што је учитељица написала и веома нам се допало. Бака је била поносна. Пошто је лепо време, могли смо да идемо у кафић на сок за секу и мене, а за бабе кафу.

Јул

Пре подне смо кренули у дугу шетњу до Црног језера. Прошли смо поред напуштеног војног одмаралишта стазом кроз борову шуму и стигли до језера. Призор је био диван. Шест паткица је пливало по бистрој води. У повратку смо ишли мирисним ливадама, преко поточића смо поквасили ноге и слушали оркестар жаба. После три и по сата стигли смо кући, а онда је почело страшно невреме и киша је лила као из бокала. Кад се невреме завршило, са једне стране неба је било сунчано, а са друге цмољаво. Увече смо добили пар палачинки за награду. Ово је био узбудљив дан.

Пре подне смо са баком правили диван сладолед. Поподне смо ишли на Јаворовачу, парк са много справа: љуљашки, тобогана, пењалица и кућица. Увек је пун деце.

Ова три дана смо провели са гостима из Никшића. То су тетка Бранка и ујка Кићо. Они сваког лета долазе код нас и доносе брдо поклона. Ми се највише радујемо кад нас ујка Кићо провоза својим малим аутом три сата по околини. То је права уживанција. Волимо време проведено са њима.

Данас је празник Петровдан. На Жабљаку су Дани туризма и могу се купити разне рукотворине: мале гусле, овчице, птичице, печурке, вунени предмети, венци од пољског цвећа... Ми смо купили мала дрвена кљешта за мене, јелена за Сару и сапун од малина у облику руже. Сликао сам се поред огромног букета белих рада. Дивно смо се провели.

Црна Гора прославља Дан државности, 75 година устанка и 75 година Дурмиторске републике. Били смо на прослави код Споменика палим борцима. Сликао сам се поред бисте мог прадеде Радоја Дакића, народног хероја. Било је много људи, музике и свуда је владало свечано расположење.

Ових дана је падала досадна киша и нисмо могли да се играмо напоље. Било је хладно и ложили смо ватру. У кући смо се забављали и правили слике од колаж папира, читали смо Мали Забавник и књиге о Штрумпфовима. Баке се решавале укрштене речи, а ја сам помагао у прављењу колача.

Прошло је месец дана откако смо смо дошли на Жабљак. Није довољно топло да бисмо се играли напољу. Ложимо ватру, па се питам да ли је ово лето или зима.

Данас је пазарни дан, па идемо на пијацу. После смо ишли у парк и играли се.

Добили смо друштво. Дошао је Виктор из Бара, а његова бака је Војка, наша комшиница. Целог дана смо се играли у дворишту, а помало и свађали. Предвече смо ишли у дугу шетњу преко ливада. Увече смо спремали добродошлицу мами. Јупи, мама долази!

Мама је коначно стигла јуче. Сека и ја смо се радовали највише. Донела нам је разне поклоне из Барселоне. Целог дана смо причали и играли се. Данас смо ишли са мамом у шетњу ливадама, било је лепо, али се она много уморила. Ливаде су овде пуне мирисног цвећа и ваздух је чист, а има и „чобаница" (жица са струјом). Поподне смо ишли на ручак са тета Драгицом. Одједном се на град спустило страшно невреме. Грмело је, киша је пљуштала, чак је и град падао. Било је баш узбудљиво. Кад је град престао, помагао сам у чишћењу дворишта.

У понедељак смо испратили бака Драгицу на аутобус. Много нам је жао што је отишла у Београд. Јуче смо ишли у посету Виктору, Дуњи и Лаури. Сара је играла фудбал са њиховим дедом Драганом. Највише смо се играли у дрвеној кућици.

Данас смо са мамом ишли на Црно језеро. Бацали смо каменчиће у воду.

Јуче смо ишли код Новака, бакиног друга. Његов унук Вук има куцу Рокија који игра фудбал. Лепо смо се играли. Данас тата долази, тата долази!

Вратили смо се кући у Београд аутом. Пролазили смо кроз разне градове. Прошли смо преко моста на реци Тари, преко планине Златибор и Овчарско – кабларске клисуре. Уз пут смо стајали да се тата одмори и да ручамо. Сека је спавала, а ја нисам. Сутра идемо код баке Милене.

Август

Много смо се уморили од пута. Онда смо отишли кода бака Милене у Борчу.

Данас гледамо цртаће. Играо сам се водом, мокар сам. Бака се љути, боји се да се не оклизнем и не паднем. Дошао је тата да види како смо, а после смо се спремили за спавање.

Научио сам да пишем и шаљем поруке на телефону. Онда сам слао баки Борки, секи Сари, мами, тати и поново мами. Сара је отишла са татом, а ја остајем до недеље. Дивно се проводим, лепо је код баке Милене.

Бака и ја смо рано устали. Дошао је мајстор да уради прозоре. Ишли смо до продавнице да купимо намирнице. И сладолед. Напољу је врућe.

Много смо радили, окопавали смо башту. Увече кад се спремамо за спавање, бака и ја дуго причамо. Она прича о тати кад је био мали. Сетимо се неке песмице и ја је рецитујем, тако ја заспим.

Ју-ху! Долази тата и идемо кући да се спремимо за пут. Ујутру је стигао рано да би ошишао живу ограду. Сакупљао сам отпале гранчице. Кад смо стигли кући, мама је већ све спаковала за пут, тата је све ставио у кола и све је било спремно за полазак

Полазимо! Устали смо рано и кренули пут мора. Пут је дуг, па смо морали са стајемо више пута. Прошли смо и две границе на којима је била гужва. Коначно смо угледали море. Стигли смо у Грчку у место Вурвуру на другом прсту Халкидикија. Сместили смо се и сека и ја смо отрчали на базен да се окупамо.

Тата и ја смо устали рано да обиђемо обалу и нађемо лепе плаже. Нашли смо једну пешчану плажу на коју смо после доручка сви отишли. Играли смо се и купали целог дана. Највише волим када се са секом играм у песку. Заједно правимо куле од песка и разне друге облике уз помоћ малих пластичних калупа.

Решили смо да се провозамо колима и нађемо још плажа. Свратили смо у ауто камп који је имао лепу камениту плажу. Вода је била топла, а дан сунчан, па смо се купали целог дана. Иако смо се мазали кремом за сунчање, ја сам изгорео.

Ишли смо колима на једну удаљену песковиту плажу окружену боровима. Било је ветра и таласа. Седео сам у хладу и читао лектиру кад је било јако сунце. Кад је сунце било иза облака, купао сам се на таласима и уживао.

Ноћас је падала киша и мало је захладнело, па смо раније ишли на плажу. Седео сам испод једног нагнутог бора у хладу, а кад је било облака брчкао сам се на таласима.

Изнајмили смо бродић и пловили по мору. Били смо на острву које се налази преко пута градића у ком смо смештени. Дувао је ветар и таласи су нас прскали. Пристали смо на неколико плажа, вода је била топла, сека и ја смо се купали дуго, па је тата морао да нас тера из воде. Данас сам се први пут возио бродићем и много ми је било лепо.

Решили смо да обиђемо полуострво, па смо се дуго возили. Били смо на једној необичној плажи. Цела је прекривена зрнцима која светлуцају као злато. Скупили смо неколико да питамо златара шта је то. Занимљиво је да се иза плаже налази велико језеро. У повратку смо обишли још неке плаже и мали приморски градић где смо вечерали и јели сладолед.

Ишли смо на плажу која се зове Оранж бич. Прелепа је, али има превише људи. Плажа је окружена стенама, а море је светлоплаве боје.

Јуче смо путовали за Београд, стигли смо касно. На мору је било лепо и забавно. Сутра опет идем код бака Милене. Радујем се што ћу бити код ње док не пођем у школу.

Пада киша два дана. Много ми се спава. Читамо књиге, гледамо цртаће...

Осванyо је леп дан. Бака и ја имамо много посла. Беремо аронију да правимо сок. Да би се добио сок од ароније, треба одрадити разне послове: очистити, опрати, самлети и добро измешати са лимонтусом. Сутра настављамо.

Морамо да завршимо прављење сока. Бака га цеди да буде чист. Онда га кувамо и сипамо у флаше. Све то траје дуго, па смо се уморили. Мало ћемо да гледамо цртаће да се одморимо.

Одмарамо се и кувамо ручак. Играли смо се по дворишту. Ишли смо у куповину и правили пицу за вечеру. Била је изврсна.

Данас смо били баштовани, сејали смо поврће, разне врсте салата и спанаћ.

Одмарамо се, јер смо јуче много радили. Спремили смо ручак и чекали да дође мама. После ручка мама нас је одвела на сладолед.

Чим смо устали и доручковали, отишли смо у књижару. Бака ми је купила: сат, фломастере, колаж папир, шестар, глинамол, пластелин и мине за шестар. Онда смо купили патике. Прошао је још један леп дан.

Опет смо имали посла, брање парадајза. Ја имам малу канту и берем само леп парадајз. Прали смо га, а онда га је бака секла, а заједно смо млели. Спрема се зимница, каже бака.

Распуст је готов. Сутра крећем у школу.

Сава Крнетић II_5

Школска библиотека

О библиотеци

Школска библиотека је место где се ученици друже, читају омиљене књиге, раде домаће задатке, припремају прилоге за школски лист и веб страну школе.

Ове школске године обележили смо Месец школских библиотека у октобру и новембру 2016. године разноврсним активностима које указују школској и широј јавности на важну улогу школске библиотеке и школског библиотекара у остваривању циљева образовања и васпитања. Ради тога смо сва дешавања промовисали прилозима на веб страни школе и истицали постигнућа деце у раду са школским библиотекаром.

Књиге и читање

Пред Сајам књига спроведена је у школској библиотеци анкета са сталним посетиоцима, ученицима осмог разреда. Они су одговарали на два питања: „Зашто треба читати књиге?" и „Зашто треба ићи на сајам књига?". Најчешћи одговори су били да књиге треба читати ради забаве, опште културе и образовања, да би се проширио речник и стекла нова знања. Али, интересантана су ова размишљања: „Да би се проширио речник, како моја мама каже, ипак мислим да треба читати без посебног разлога." „Књиге треба читати зато што су занимљиве и зато што волим да их читам."

На сајам одлазе зато што је избор књига већи него у књижари, зато што могу да купе нова издања и то по нижим ценама, да се упознају са писцима и зато што има занимљивих предавања.

Ученици петог разреда су на часовима српског језика одговарали на питање „Шта читате?" Њихов је задатак био да напишу препоруку за омиљену књигу и да је илуструју. Од тих препорука они су направили паное који су изложени у холу испред библиотеке, а прилог о томе је и на блогу Светлост у срцу наставнице мр Маје Анђелковић Шегуљев.

Сарадња са наставницима

Библиотекар Слађана Галушка је одржала заједничке часове са наставницима разредне наставе у четвртом разреду за развијање информационе и медијске писмености ученика кроз израду разноврсних медијских порука: песама, прича, приказа, извештаја, илустрација.

Резултат су прикази представе и илустрације које су направили ученици IV_1, извештаји ђака IV_2, IV_4 и IV_5 о дешавањима у којима су учествовали и стваралаштво ученице IV_4 Нине Жунић представљено у прилогу Октобар – Месец школских библиотекара.

На часовима ликовне културе ученици шестог разреда су цртали на тему „Корице за моју књигу". Наставница Ивана Смиљковић Чевизовић је одабрала шест најбољих радова од којих су ђаци на часовима у библиотеци израдили пано. Уз саме цртеже, они су написали и неколико реченица и своје дело украсили додатним цртежима и сличицама.

Слађана Галушка и
мр Маја Анђелковић Шегуљев,
библиотекари

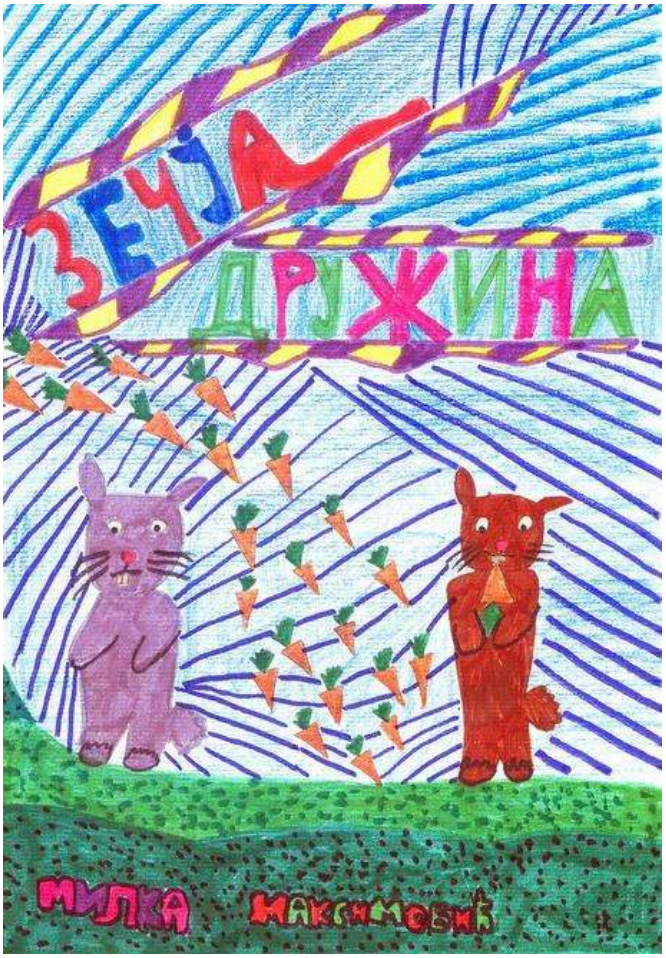

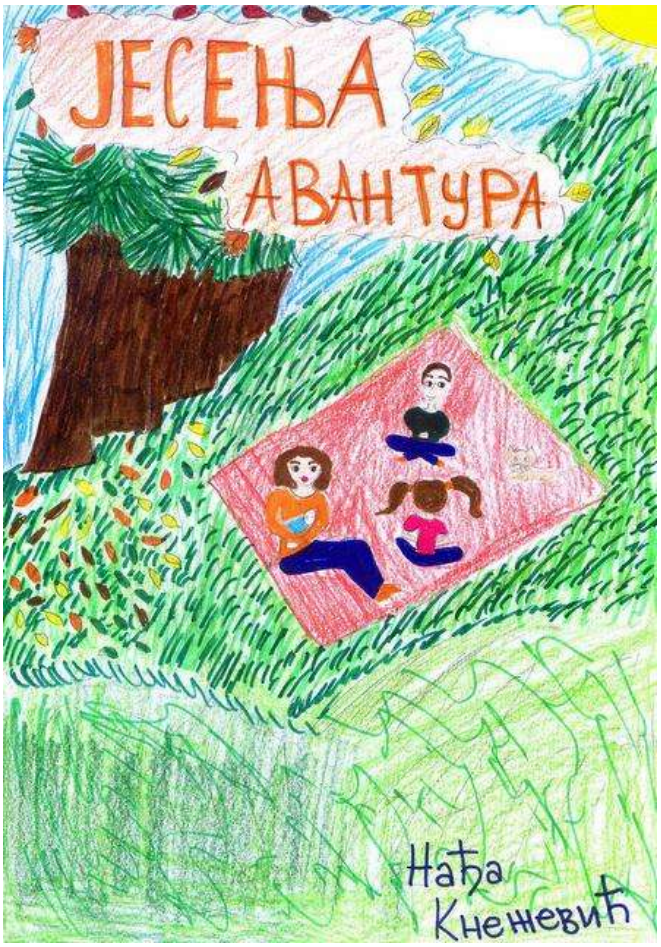

Представа и прикази

Ученици IV_1 су 23. септембра 2016. гледали представу Театра 78 „Ушећерена Пепељуга" у Дечијем културном центру Београда. То је био повод да се организују активности за развијање информационе и медијске писмености ученика. Наставница Данијела Ардолић и библиотекарка Слађана Галушка су одржале заједнички час на тему писања приказа позоришне представе. Ђаци су добили упутства да обрате пажњу на одређене елементе извођења како би лакше и успешније израдили задатак.

Најбољи радови, 14 приказа и 13 илустрација, представљени су у сликовници која је на веб страни школе[3], а представљамо их и у школском листу.

Слађана Галушка, библиотекар

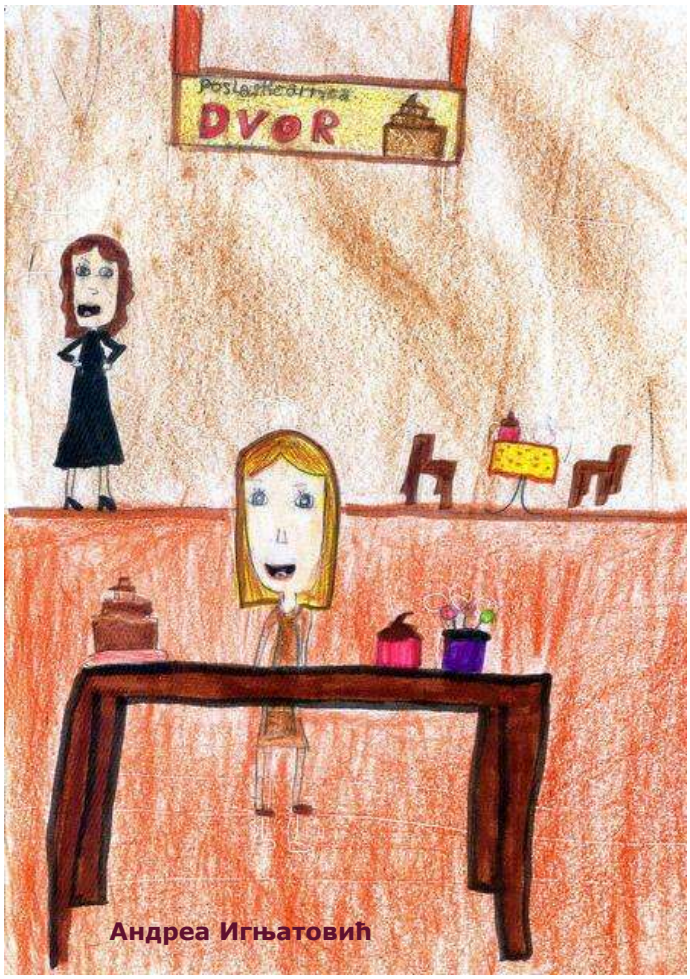

Андреа Игњатовић

Били смо у позоришту

У петак сам са одељењем у Дечијем културном центру гледала представу „Ушећерена Пепељуга". Глумци су били изванредни, а представа је по жанру мјузикл.

Прича је о Пепељуги Пуслици која ради у посластичарници. Њене зле сестре Шампита и Лења Пита и мађеха Профитерола терају Пуслицу да ради све послове уместо њих. Принц Мафин се заљубио у њу и дарује јој поклоне и позивницу за рођендан. Мађеха то сазнаје и смишља како да је спречи да оде.

На рођендан принца Мафина девојке треба да донесу колач и да он изабере најлепши, а девојка која га је направила иде са њим у Рим.

Мађеха каже Пуслици да спреми колач за све, а онда у Пусличин колач стави блато, длаке и сено са метле како би, када Пуслица донесе колач принцу, он њу замрзео и избацио је са забаве. Шампита грешком узима колач са блатом, сеном са метле и длакама. Иако је мађеха закључала Пуслицу, она бежи из посластичарнице, обучена у прелепу хаљину и ципеле које је добила од принца. Када мађеха, Шампита и Лења Пита, дођу на забаву Шампита приђе принцу и пружи му колач. Принц се захвали и пита где је Пуслица, а мађеха каже да је болесна и да зато није могла да дође. Принц почне да једе, спази длаку и пита зашто је ту, а мађеха одговара да је тај колач Пуслица спремила. Тада Пуслица улази и пита шта се дешава. Мађеха је тада покушавала да лаже, али јој није пошло за руком па је одустала. Принц, чувши шта се стварно десило, није желео више да види мађеху и њене ћерке. На крају он остане са Пуслицом да живе срећно до краја живота.

У представи је Пуслицу глумила Маријана Дугалић, Лењу Питу Јелена Велковски, Шампиту Драгана Ненадић, принца Мафина Александар Раичевић и Профитеролу Светлана Сретеновић. Глумци су по мом мишљењу уверљиво одиграли своје улоге. Глумац који игра принца Мафина је био најбољи када је дочарао тренутак страх од Шампите, а Драгана Ненадић је одиграла своју улогу најбоље.

Главна идеја режисера је да деца науче да је завист ружна особина.

Розе посластичарница је била сценографија представе и мени се веома свидело како изгледа. Костими и шминка су заиста изгледали као костими, сем код Профитероле која је носила црну хаљину. Музика је била весела и за играње и зато ми се веома свидела.

Мени је цела представа била изузетна и ја код ње не бих ништа мењала и зато препоручујем другима да је гледају јер је веома поучна и забавна.

Софија Копривица IV_1

[3] Основна школа "Свети Сава", http://www.ossvetisavabg.edu.rs/index.php/vesti/vesti/270-predstava-usecerena-pepeljuga

Ушећерена Пепељуга

Пре неколико дана са својим одељењем отишла сам у Дечији културни центар на мјузикл „Ушећерена Пепељуга". Ово није први пут да идемо тамо и знала сам да ћемо се дивно провести зато што увек доживимо нешто ново и занимљиво. „Пепељуга" је једна од мојих омиљених прича и била сам радознала да видим да ли је ова иста као она коју знам. Глумци су се тако добро уживели у своје улоге, па претпостављам да су професионалци. Деловало је да су заиста запослени у дворској посластичарници.

Као и увек, Пепељуга је сва отрцана и изморена зато што је свакодневно муче њена мађеха и зле полусестре, само што је у овој представи режисер био маштовитији. Двор је заправо посластичарница, а Пепељуга се звала Пуслица зато што је најбоље правила те колаче. Принц се звао Мафин, мађеха Профитерола, а зле сестре Лења Пита и Шампита. Уместо бала на којем је принц срео Пепељугу, била је забава приређена поводом Мафиновог рођендана. Без обзира на то што их није позвао, мађеха и сестре урадиле би било шта да буду на рођендану. Једину коју је заволео и позвао, закључале су у собу. Јадна Пуслица је покушавала да изађе, али није успевала и чинило се да јој је принц узалуд дао одећу и ципелице. Морала је брзо да смисли како ће да изађе пре него што буде касно. За то време, мађеха и сестре већ су стигле на рођендан. Пошто је Мафин хтео да Пуслица обавезно дође, мађеха је рекла да се разболела. Пуслица се досетила да изађе кроз прозор и за тили час је стигла на рођендан. Рекла је принцу шта су јој Профитерола и сестре урадиле. Мафин се наљутио, па је мађеху и остале избацио напоље. Онда су се Пуслица и Мафин венчали, отишли у Рим и живели срећно до краја живота.

Највећи утисак на мене оставила је глумица која је глумила злу полусестру Шампиту. Била је као створена за ту улогу. Толико се уживела у улогу и понашала онако како би најзлобнија сестра и могла да се заправо понаша! Редитељка је веома добро поделила улоге свим глумцима, који су својом глумом више него текстом дочарали смешне сцене и емоције, а томе су посебно допринели костими и шминка.

Музика је била занимљива и загонетна. Стихови су били шаљиви, посебно они које је мађеха Профитерола најбоље изводила, а реакција публике је била добра, тачније одлична. Највише похвала у представи заслужују смешне сцене.

Редитељка Мина Алексић је представом покушала да истакне да никада не би требало да будемо зли једни према другима и да, ако верујемо у своје снове и у себе, можемо да урадимо било шта. Свима препоручујем да гледају представу зато што је занимљива, смешна, пуна радосних емоција... Укратко, то је једна од најбољих представа које сам икада гледала. На потпуно другачији начин!!!!

Мила Тодорић IV$_1$

Представа „Ушећерена пепељуга"

У петак, 23. септембра 2016. године, ишли смо са учитељицом Данијелом да гледамо представу „Ушећерена Пепељуга". То је представа Театра 78, а ми смо је гледали у Дечијем културном центру.

Представа се заснива на причи „Пепељуга" само што је модернија и дешава се у данашње време у посластичарници. Мислим да су глумци савршено одиграли своје улоге, изгледали су уверљиво и били су веома забавни. Идеја режисера је добра, јер је представу поставио тако да догађај буде савремен и због тога нама занимљивији. Хтео је да пренесе поруку да трба ценити туђи рад. Сценографија је све време остала иста, све се одвијало на једном месту – у посластичарници. Костими у представи су били једноставни, као гардероба која се сада носи. Музика је модерна и чули смо је неколико пута у току мјузикла. Песме су пратиле дешавања у представи. Током већег дела представе публика се смејала, као на пример код дела када мршавија сестра поједе превише торти, па се ошамути и каже мами (Пусличиној мађехи) да лети. У том делу представе нисам могао ништа да чујем, осим смеха публике.

Главни ликови у представи су: Пуслица, Мафин, Лења Пита, Шампита и Профитерола. Њих играју: Јелена Јокић, Александар Раичевић, Јелена Веловски, Драгана Ненадић, Светлана Сретеновић. У представи се посебно издваја добра глума Пуслице коју глуми Јелена Јокић. Она је својом глумом успела да добро забави публику.

Било би добро и поучно да сви одгледају ову представу.

Петар Милановић IV$_1$

Ушећерена Пепељуга

Са друговима из школе сам гледала на мјузикл Театра 78 у Дечијем културном центру. Звао се „Ушећерена Пепељуга". Глумци су одиграли одлично. Уживели су се представу као да је стварност.

Главни лик је Пепељуга која се у представи зове по свом омиљеном колачу, Пуслица. Пуслица ради у посластичарници званој Двор. Шеф посластичарнице је мађеха Профитерола, са своје две зле ћерке Шампитом и Лењом Питом.

Све три су стално јеле колаче, а једина која их је правила, месила и кувала је била Пуслица. Пуслица је чула како сесте причају о рођендану принца Мафина. И она је хтела да иде, али мађеха јој није дала. Једном је дошао принц Мафин и одмах се заљубио у Пуслицу као и она у њега. Следећег дана, када су мађеха и сестре отишле да купе одећу коју ће носити на принчев рођендан ако их позове, Мафин је опет дошао и позвао Пуслицу на свој рођендан. Касније је позвао и мађеху и сестре, под условом да поведу и Пуслицу. Мађеха је смислила план и пристала. План је био да у Пусличину торту ставе блато и да је због тога принц избаци, а у торте сестара убаце булку тако да се принц заљуби у Шампиту и Лењу Питу.

План није успео, јер је Шампита узела Пусличину торту уместо своје, зато што је била лепша, а Лења Пита је своју појела успут. На крају су се Пуслица и Мафин венчали и све се добро завршило.

Највише ми се свидела глумица која глуми мађеху Профитеролу. Одлично је дочарала своју улогу. Свидео ми се и Мафин. Није ми се свидело то што се видело да глумци не певају, јер гласови нису били као гласови глумаца. Прича је оригинална, нису много имитирали бајку „Пепељуга". Похваљујем глумце, писца, режисера и сценографа, представа је била сјајна.

Мила Шами IV$_1$

Нина Радан

Приказ представе „Ушећерена Пепељуга"

У петак, 23. септембра 2016. године, са својим одељењем сам ишао да гледам представу „Ушећерена Пепељуга" у Дечијем културном центру. Представу су гледала и многа друга одељења, па је сала била пуна. У питању је био мјузикл.

Радњу представе чини прича о девојци Пуслици која сама ради у посластичарници „Двор". Са њом живи њена зла мађаха Профитерола и две сестре Лења Пита и Шампита. Иако је оне не воле, принц Мафин се заљубљује у Пуслицу и позива је на свој рођендан. Сестре почињу да буду љубоморне и закључавају Пуслицу како не би отишла на Мафинов рођендан. Али, она искаче кроз прзор и стиже на забаву, открива како су се сестре опходиле према њој и Мафин је води у Рим.

Маријана Дугалић глуми Шампиту, Јелена Велковски Пуслицу, Александар Раичевић Мафина, Светлана Сретеновић Профитеролу и Драгана Ненадић Лењу Питу. Иако су се сви глумци уживели у улогу, најјачи утисак је на мене оставила глумица која игра Лењу Питу. Највише ми се свидео део када је Шампита халуцинирала.

Идеја режисера је била да бајку „Пепељуга" учини занимљивијом тако што је променио радњу, а задржао поруку „Чисто срце је важније од новца". Сценографија је била реална и имао сам осећај као да сам био у правој посластичарници. Костими и шминка су баш изражавали особине глумаца. Звук је био јасан и текст је био разумљив.

Представа је за похвалу, али мислим да би била још занимљивија када би текстописац наставио и дочарао шта се главним ликовима десило у Риму. Ову представу бих препоручио свима, заиста ће уживати.

Богдан Милошевић IV$_1$

Матеја Ђорђевић

Ушећерена Пепељуга

У петак сам са одељењем и учитељицом Данијелом Ардолић био у Дечијем културном центру и гледао представу „Ушећерена Пепељуга".

Ово је модерна бајка у којој главни лик Пуслица, тј. Пепељуга, ради у једној посластичарници и прави прелепе торте и колаче. Она је добра, племенита и вредна.

Муке јој задају мађеха Профитерола и зле сестре Лења Пита и Шампита. Мађеха је толико окрутна да јој не дозвољава да излази и да се дружи.

Једног дана принц Мафин долази у посластичарницу и тада настаје заплет. Он се заљубљује у Пепељугу и позива њу, њене сестре и мађеху на бал. Онај ко буде донео најлепшу торту ићи ће са принцем авионом у Рим. Пепељуга је, наравно, направила најлепшу торту, али је мађеха у њу убацила длаке и блато. Зле сестре, не знајући шта је њихова мајка урадила, закључале су Пепељугу и понеле торту са длакама за принца. Страшно су се обрукале. У међувремену Пепељуга је успела да се ослободи и да стигне на бал. Принцу је однела мафин и пуслицу, али је и то било довољно да победи.

Ова представа је прича са пуно поука од којих је најбитнија да доброта и скромност увек победе. У њој доминирају певљиве песмице и кореографије које изводе млади глумци: Маријана Дугалић, Јелена Велковски, Драгана Ненадић, Александар Раичевић и Светлана Сретеновић. Режију и текст потписује Мина Алексић.

Сценографија је посебно упечатљива, јер имате осећај да се налазите у правој, огромној посластицарници.

Због теме, која је свима добро позната, а опет другачија, због одличних глумаца, сценографије и музике, због јасне и снажне поруке, свима бих препоручио да погледају ову представу.

Вук Борчић IV$_1$

Представа Ушећерена Пепељуга

У петак, 23.септембра 2016. године, у Дечјем културном центру, са другарима из одељења, гледао сам представу „Ушећерена Пепељуга".

Била је то одлична комедија са правим глумцима. Главни ликови у представи су: Пуслица, Лења Пита, Шампита, Профитерола и Мафин, а играју: Маријана Дугалић, Јелена Јокић, Јелена Велковски, Драгана Ненадић и Александар Рајчевић. Глумци су били сјајни и уверљиви, а посебно ми се допао лик Шампите. Дочарали су нам представу на прави начин, на прелепој позорници са интересантним костимима и добром музиком.

Радња се одвија у посластичарници „Двор" у којој је радила вредна и добра посластичарка Пуслица по цео дан. Њене зле сестре Лења Пита и Шампита су биле велике лењивице. По цео дан су јеле слаткише и нису помагале Пуслици. Зла мађеха Профитерола била је окрутна према Пуслици, а дарежљива према Лењој Пити и Шампити. Једног дана у посластичарницу је ушао шармантни принц Мафин и заљубио се у прелепу Пуслицу. Купио јој је ципеле и цвеће на поклон и дао јој позивницу за свој рођендан. Чим је видела да зле сестре и мађеха долазе, Пуслица је сакрила ципеле и позивницу, а цвеће је ставила иза себе. Нажалост, мађеха је приметила да Пуслица нешто скрива и пронашла цвеће.

Мађеха је тражила сав новац из посластичарнице, како би ћеркама Лењој Пити и Шампити купила хаљине за журку. Пуслица је дала своју уштеђевину да купе и њој хаљину. Зла мађеха и сестре су одговориле да она није позвана, а да ће њену уштеђевину потрошити да себи купе шешире. Пуслица је због тога била јако тужна, јер је знала да неће моћи да иде на прославу. Када принц сазнао да Пуслица не долази, злој мађехи и сестрама је рекао да позивница важи само ако дођу заједно. На прослави је организовано такмичење за најлепшу торту, а девојка која ју је направила путује са принцом Мафином у Рим. И поред тога што су зле сестре и мађеха упропастиле Пусличину торту и покушале да је спрече да се појави на журци, она је стигла. Принц Мафин је послао прелепу хаљину и превоз за Пуслицу. Није имала торту, али је Мафину направила омиљени слаткиш и тако победила и отпутовала са њим у Рим.

Ова прича нам говори како добро побеђује зло. Представа нам је то показала на шаљив и поучан начин и уживао сам гледајући је.

Матеја Ђорђевић

Мила Тодорић

Ушећерена Пепељуга

У петак 23. септембра 2016. године ишла сам са одељењем и учитељицом у Дечији културни центар Београда. Гледали смо мјузикл „Ушећерена Пепељуга".

Пепељуга Пуслица ради у посластичарници „Двор" и има две полусестре, Лењу Питу и Шампиту. Њена охола и безобзирна мађеха Профитерола је тера да у посластичарници ради у све три смене, док се њене две полусестре по цео дан излежавају и једу колаче које Пуслица прави. Једног дана у посластичарницу долази принц Мафин кога Лења Пита и Шампита сваког дана спомињу и причају о његовој рођенданској журци, надајући се да ће бити позване. Међутим, Мафин се заљубљује у Пуслицу и њу позива. Када је Профитерола чула да је Пуслица позвана, а њене ћерке не, почела је да притиска Мафина да позове и Лењу Питу и Шампиту. Принц је пристао, под условом да поведу и Пуслицу. Њих три су чиниле разна зла да до тога не дође, али је Пуслица ипак дошла на рођендан. Тамо су се Пуслица и Мафин заљубили једно у друго и убрзо отишли у Рим.

Мени се највише допало како је глумица одиграла улогу Лење Пите, али су одлични били и остали глумци. Ова представа нам је приказала како охолост и љубомора увек бивају побеђене. Костими су били лепи, а музика је пратила различите карактере у представи.

Мени се представа много допала, а мислим да се допала и мојим другарима. Препоручила бих је сваком ко жели да се насмеје и забави!!!

Исидора Бајић IV$_1$

Софија Копривица

Приказ представе „Ушећерена Пепељуга"

Гледала сам са одељењем представу у Дечијем културном центру. Зове се „Ушећерена Пепељуга" и то је мјузикл. Глуме професионални глумци.

У представи се ради о девојци Пуслици, њеним полусестрама Лењој Пити и Шампити и мађехи Профитероли. Пуслица ради у посластичарници „Двор" чији је власник Профитерола. Она ради све три смене док се Лења Пита и Шампита излежавају на каучу. Једног дана принц Мафин је ушао у посластичарницу и заљубио се у Пуслицу. Позвао је на своју рођенданску прославу, али му је Пуслица испричала да јој мађеха не даје да изађе из продавнице. Мафин је запретио Профитероли, Лењој Пити и Шампити да не смеју да дођу без Пуслице. На крају су ипак отишле без ње. Све је деловало као случајност и као да су заиста хтеле да је поведу, а, уствари, оставиле су је закључану у кући. Пуслица ипак успева да изађе и појављује се на забави.

У представи глуме: Маријана Дугалић, Јелена Велковски, Драгана Ненадић, Александар Раичевић и Светлана Сретеновић. Сви глумци су били веома уверљиви, а највише глумица која игра мађеху и показује љутњу према Пуслици и љубав према својим кћерима.

Идеја режисерке Мине Алексић је да на шаљив начин пренесе поруку о правим вредностима и особинама које се цене током целог живота - доброти, раду и труду.

Костими су веома уверљиви. Сваки костим указује на то какав је лик. Сценографија приказује малу поластичарницу Двор.

Представа је јако смешна, забавна и весела и то ми се много допада. По мом мишљењу ништа не треба поправити, само ме занима шта се десило мађехи, Лењој Пити и Шампити.

Препоручујем гледање ове представе.

Андреа Игњатовић IV$_1$

Ушећерена Пепељуга

Овог петка сам ишао са школом у Дечији културни центар да гледам представу. Гледали смо комад „Ушећерена Пепељуга". Режирала га је Мина Алексић. Глумили су прави глумци. Ова врста представе је мјузикл.

Ушећерена Пепељуга ради у посластичарници „Двор", где једино она и ради. Њене сестре, Шампита и Лења Пита, покушавају да јој отежају рад и халапљиво једу колаче. Њена мађеха, Профитерола, забрањује јој да излази јер мисли да би једино требало да ради. Али, принц Мафин цени код Пепељуге њен рад, вредноћу и доброту. Иако му се њене богате сестре намећу својим скупоценим хаљинама, он ипак више пажње посвећује Пепељуги.

У представи играју: Маријана Дугалић, Јелена Велковски, Драгана Ненадић, Александар Раичевић и Светлана Сретеновић. Глумци су одиграли улоге уверљиво. Посебно је био занимљив крај представе. Најбоље је одиграла улогу Шампита.

Идеја режисера је да се истакне порука о важности доброте и вредноће. Сценографију чине посластичарница, слике и колачи. Шминка и костими су углавном модерни. Ништа на њима није претерано подсећало на колаче чија су имена носили. Само је Пепељуга била бајковито старинска. Глумци су повремено певали свој текст. Све у свему, музика није била занимљива и није изазивала посебно интересовање код публике. Представа би могла бити много боља да су песме биле веселије.

Препоручујем, ипак, да представу свакако погледате, јер ћете се много смејати.

Mihailo Casey IV$_1$

Лена Трајковић

Приказ представе „Ушећерена Пепељуга"

Гледала сам представу „Ушећерена Пепељуга" са учитељицом и другарима у Дечијем културном центру. Ова представа је мјузикл и у њему глуме Маријана Дугалић, Јелена Велковски, Драгана Ненадић, Александар Раичевић и Светлана Сретеновић. Они су на најбољи могући начин дочарали своје ликове у представи.

Представа почиње када Шампита открива Лењој Пити, Профитероли и Пуслици своју љубав према Мафину. Међутим, Мафину се свиђа Пуслица и он плеше са њом и даје јој позивницу за свој рођендан. Профитерола забрањује Пуслици да се дружи са Мафином и тражи позивницу за Шампиту и Лењу Питу. Мафин им даје позивнице и доноси Пуслици ципеле са великом куглом на врху и хаљину златне боје. У трећем делу представе Шампита чита позивницу на којој пише да ће Мафин на рођендану одабрати девојку тако што ће пробати торту коју је свака од њих направила. Шампиту је то зачудило јер је лења и не зна да прави колаче. Наредила је Пуслици да направи торту свакој од њих. Профитерола је била злобна и хтела је да науди Пуслици, па је убацила у фил за Пусличину торту мало блата, пљувачку и длаке косе. Пуслица је направила торте и дала две сестрама, а најлепшу, блатњаву, оставила за себе. Лења Пита је појела своју торту, а Шампита је намерно срушила своју и узела без питања и загледања ону са блатом. Отишле су на забаву и закључале врата тако да Пуслица не може да изађе из посластицарнице. Док су се оне проводиле на забави, Пуслица је узела Мафинов омиљени колач, ставила пуслицу на врх, обукла хаљину и ципеле, које јој је донео Мафин, кроз прозор изашла из посластичарнице и дошла на забаву. Мафин је за то време пробао Шампитину блатњаву торту, а онда се Пуслица појавила са Мафиновим омиљеним колачем. Послужила га је и веома одушевила и онда са њим отишла у Рим.

Глумци су били уверљиви у својим улогама, најбоља је била Лења Пита јер је своје способности и осећања одлично исказала. За тако успешну представу су заслужни не само глумци већ цео тим који је сарађивао. Зато бих похвалила и све оне иза сцене: режисера, сценографа, костимографа, шминкера...

Била сам душевљена и препоручила бих свима да погледају ову представу.

Тамара Милић IV$_1$

Исидора Бајић

Ушећерена Пепељуга

Представу „Ушећерена Пепељуга" гледао сам са својим одељењем у Дечијем културном центру. Веома сам задовољан какав утисак су оставили глумци на публику.

Пепељуга се у представи зове Пуслица. Добила је име по свом омиљеном колачу. Њене две сестре, Лења Пита и Шампита, стално јој отежавају рад. Њена мађеха Профитерола је изузетно окрутна и груба према њој. Али, принца Мафина очарава њена вредноћа и позове је на рођендан, чак и поред лепоте њених сестара.

Порука коју је режисерка Мина Алексић желела да истакне представом је да није битно да ли си леп, него да ли си вредан.

У овој представи глуме: Маријана Дугалић, Јелена Велковски, Драгана Ненадић, Александар Раичевић и Светлана Сретеновић.

Павле Туркмановић IV$_1$

Тамара Поповић

Ушећерена Пепељуга

У петак, 23 септембра 2016. Године, наше одељење је у Дечијем културном центру гледало представу „Ушећерена Пепељуга". Представу је режирала Мина Алексић.

Тамара Милић

Представа почиње у малој, али веома лепој посластичарници „Двор". Пепељуга се зове Пуслица, њене сестре Лења Пита и Шампита, мађеха Профитерола, а принц Мафин. Пуслица ради, пере подове и спрема колаче, а њене сестре седе и заповедају јој. Мени се највише свидела Лења Пита јер је била јако смешна.

Главна тема је рођендан принца Мафина за који се сви спремају. Пуслица прави колаче за рођендан. Мађеха је у њен колач ставила длаке и блато, а када су сестре и мађеха кренуле на рођендан, Шампита је заменила свој колач са Пусличиним. На рођендану је принц пробао Шампитин колач и пљунуо га је. Затим је дошла Пуслица са предивним мафином. Прицу се свидео и колач, али и Пуслица, па ће њу и оженити.

Ова представа је била фантастична, али желела бих да видим шта је после било са посластичарницом.

Лена Трајковић IV$_1$

Матеја Ђорђевић

Ушећерена Пепељуга

У петак смо ишли у Дечији културни центар да гледамо мјузикл „Ушећерена Пепељуга". Глумци су били стварно одлични од самог почетка па до краја.

Девојка по имену Пуслица, заправо Шећерна Пепељуга, радила је у преслаткој посластичарници, чија је власница била њена мађеха Профитерола. Њене две ћерке Лења Пита и Шампита су се удварале младићу, принцу Мафину, који је до ушију заљубљен у Пепељугу. Оне су све чиниле да га освоје, али је његово срце, од када је угледао Пуслицу, припадало само њој. Иако је наилазио на многе препреке, успео је да оствари свој сан и ожени најдивнију девојку на свету.

Глумци су савршено одиграли своје улоге и били су баш уверљиви. Највише ми се допало како су приказали смешне сестре које се боре за принца. Осећала сам се срећно и задовољно, осмех ми је стално био на лицу.

Порука ове представе је да не будеш себичан. Сценографија је била одлична - шарене боје по целој сцени. Костими и шминка су били предивни - пуно материјала и јарких боја. Музика је такође била одлична, свака сцена је била праћена занимљивим тоновима. Уживала сам у целом догађају, толико да бих поново отишла да гледам ову веома занимљиву представу. И мојим другарима је било лепо, сви смо јаким аплаузом наградили глумце. Препоручујем да сви гледају ову одличну представу.

Миа Ђорђевић IV$_1$

Мила Шами